Міністерство освіти і науки України
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна
Навчально-науковий інститут «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»
Кафедра міжнародних економічних відносин та логістики

До захисту допущено кафедрою міжнародних економічних відносин та логістики протокол №____ від _____
завідувач кафедри _____ Анна ЗАЙЦЕВА

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

здобувача першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРЯМОГО ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ В АВСТРІЙСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ

(тема роботи)

Спеціальність (спеціалізація) 292 Міжнародні економічні відносини
Освітня програма Міжнародні економічні відносини

Здобувач _____ Діна ОВЧАРОВА
Науковий керівник _____ Роман КОВАЛЕНКО

Харків – 2026

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Навчально-науковий інститут «Каразінський інститут міжнародних відносин та туристичного бізнесу»

Кафедра міжнародних економічних відносин та логістики

Рівень вищої освіти перший (бакалаврський)

Спеціальність 292 - «Міжнародні економічні відносини»

Освітня програма - «Міжнародні економічні відносини»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувачка кафедри міжнародних
економічних відносин та логістики
Анна ЗАЙЦЕВА

_____

«____» _____2025 року

З А В Д А Н Н Я

НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ СТУДЕНТУ

Овчарова Діна Геннадіївна

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи Сучасний стан та перспективи розвитку прямого іноземного інвестування в Австрійській Республіці

керівник роботи Коваленко Роман Сергійович к.е.н., доц_____,

(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом по університету від «14»_11_2025р. № 4001 - 5/4122

2 Строк подання студентом роботи ___15.05.2026_____

3. Перелік питань, які потрібно розробити:

розкрити сутність та економічну природу прямих іноземних інвестицій; охарактеризувати теоретичні підходи до пояснення прямих іноземних інвестицій та систематизувати ключові фактори їх залучення; проаналізувати динаміку та структуру прямих іноземних інвестицій в Австрії; оцінити

фактори інвестиційної привабливості Австрії; визначити основні перспективи розвитку прямих іноземних інвестицій в Австрії.

4. План роботи

№ з/п	Назви етапів роботи
1.	Розділ 1. Теоретичні засади прямого іноземного інвестування
2.	Розділ 2. Сучасний стан та перспективи розвитку прямого іноземного інвестування в Австрійській Республіці

5. Дата видачі завдання_____01.12.2025_____

Студент _____ Д.Г.Овчарова
підпис ініціали, прізвище

Керівник роботи _____ Р.С. Коваленко
підпис ініціали, прізвище

АНОТАЦІЯ

Овчарова Д. Г. Сучасний стан та перспективи прямого іноземного інвестування в Австрії : кваліфікаційна робота бакалавра [Рукопис] / Д. Г. Овчарова. -Х. : ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2026. -61 с.

Кваліфікаційна робота бакалавра присвячена дослідженню сучасного стану та перспектив розвитку прямих іноземних інвестицій в Австрійській республіці в умовах економічної глобалізації.

Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків; містить 4 рисунки, 8 таблиць, список використаних джерел із 64 найменувань.

У першому розділі розглянуто теоретичні основи прямих іноземних інвестицій, фактори залучення ПІІ та їх роль у розвитку національної економіки.

У другому розділі проаналізовано сучасний стан, динаміку та структуру ПІІ в Австрійській Республіці, а також визначено основні фактори інвестиційної привабливості країни та перспективні напрями залучення іноземного капіталу.

Ключові слова: прямі іноземні інвестиції, інвестиційна привабливість, міжнародний рух капіталу, Австрійська республіка, інвестиційний клімат

ABSTRACT

Ovcharova D. H. The Current State and Prospects of Foreign Direct Investment in Austria: Bachelor's Qualification Work [Manuscript] / D. H. Ovcharova. - Kh.: V. N. Karazin KhNU, 2026. - 61 p.

The bachelor's qualification work is dedicated to the study of the current state and prospects for the development of foreign direct investment in the Republic of Austria in the context of economic globalization.

The work consists of an introduction, two chapters, conclusions; it contains 4 figures, 8 tables, and a list of used sources with 64 entries.

The first chapter considers the theoretical foundations of foreign direct investment, the factors influencing FDI attraction , and their role in the development of the national economy.

The second chapter analyzes the current state, dynamics, and structure of FDI in the Republic of Austria, identifies the main factors of the country's investment attractiveness and promising directions for attracting foreign capital.

Keywords: foreign direct investment, investment attractiveness, international capital movement, Republic of Austria, investment climate

ЗМІСТ

ВСТУП..... 6

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПРЯМОГО ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ..... 9

1.1. Сутність та економічна природа прямих іноземних інвестицій 9

1.2. Теоретичні підходи та фактори залучення ПІІ 19

Висновки до розділу 1 28

РОЗДІЛ 2 СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРЯМОГО ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ В АВСТРІЙСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ 29

2.1. Динаміка та структура прямих іноземних інвестицій в Австрійській Республіці..... 29

2.2. Фактори інвестиційної привабливості Австрійської Республіки 38

2.3 Перспективи залучення ПІІ в Австрійську Республіку..... 45

Висновки до розділу 2 50

ВИСНОВКИ..... 52

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ 54

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. У сучасних умовах розвитку світового господарства прямі іноземні інвестиції є одним із ключових чинників міжнародного руху капіталу, структурної модернізації національних економік, поширення технологій, управлінського досвіду та інтеграції країн у глобальні виробничі ланцюги. Для країн з відкритою економікою прямі іноземні інвестиції (далі-ПІІ) виступають не лише джерелом фінансових ресурсів, а й важливим інструментом підвищення конкурентоспроможності, розвитку експортного потенціалу, оновлення виробничої бази та розширення участі у міжнародному поділі праці.

Проблематика прямих іноземних інвестицій широко висвітлюється у вітчизняній та зарубіжній економічній літературі. Теоретичні та прикладні аспекти міжнародного руху капіталу, ролі ПІІ у розвитку світової економіки, впливу інвестицій на економічне зростання та сталий розвиток досліджували Р. В. Каєтано, А. К. Маркес, Т. Л. Афонсо, Р. Кларк, Дж. Кентор, Р. Деонанан, Д. Конрад, М. А. Дестек, К. Сохаг, М. Імран, А. Рашид, М. С. Ислам, А. Белусіф, Дж. Ізаді, Б. Мадирімов, Н. Джинджі, С. Чжан, С. Харуна, М.-Л. Т. Нгуєн, С.Нупехева, А. Г. Росс та інші.

Серед вітчизняних науковців питання сутності, факторів залучення та оцінки ПІІ розглядали В. Варцаба, В. Вітер, С. Вітер, І. Гаврилюк, В. Грамотнєв, Т. Гринчук, Н. Дзюбановська, В. Маслій, Я. Довгенко, Н. Марусяк, Н. Прокопенко, М. Савченко, О. Сливка, А. Ставицький, М. Тимоць, Л. Шевченко, В. Смєсова, О. Маслак, Є. Яськов та інші.

Разом із тим, попри значну кількість наукових праць, окремі аспекти дослідження прямих іноземних інвестицій залишаються дискусійними. Зокрема, потребують подальшого уточнення теоретичні підходи до визначення економічної природи ПІІ, систематизація факторів їх залучення в умовах сучасної міжнародної економіки, а також методичні підходи до оцінки їх впливу на розвиток національної економіки. Особливої уваги потребує

аналіз ролі ПІІ для України в умовах воєнних викликів, післявоєнного відновлення та посилення конкуренції країн за міжнародний інвестиційний капітал.

Метою роботи є узагальнення визначення факторів залучення ПІІ та обґрунтування методичних підходів до оцінки їх ролі в міжнародній економіці й розвитку національної економіки Австрії.

Для досягнення поставленої мети необхідно розв'язати такі **завдання**: розкрити сутність та економічну природу прямих іноземних інвестицій; охарактеризувати теоретичні підходи до пояснення прямих іноземних інвестицій та систематизувати ключові фактори їх залучення ; проаналізувати динаміку та структуру прямих іноземних інвестицій в Австрії; оцінити фактори інвестиційної привабливості Австрійської Республіки ; визначити основні перспективи розвитку прямих іноземних інвестицій в Австрійській Республіці.

Об'єктом дослідження є процес прямого іноземного інвестування.

Предметом дослідження є прямі іноземні інвестиції в національній економіці Австрії.

У процесі дослідження використано загальнонаукові та спеціальні **методи** економічного аналізу: метод наукового узагальнення для визначення сутності ПІІ; системний підхід для розгляду прямих іноземних інвестицій як складової міжнародного руху капіталу; порівняльний аналіз для зіставлення підходів вітчизняних і зарубіжних науковців; метод класифікації для групування факторів залучення ПІІ; аналіз і синтез для узагальнення теоретичних положень; статистичний та графічний методи для оцінки динаміки інвестиційних процесів.

Інформаційну базу дослідження становлять наукові праці вітчизняних і зарубіжних авторів, монографії, підручники та навчальні посібники з міжнародної економіки, міжнародних економічних відносин і міжнародного інвестування, статті у фахових наукових виданнях, матеріали міжнародних

організацій, статистичні бази даних Світового банку, UNCTAD, OECD, а також електронні ресурси наукових журналів і університетських репозитаріїв.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Робота містить 61 сторінку тексту, 4 рисунки , 8 таблиць. Список джерел містить 64 найменування літератури, 35 електронних публікацій».

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ПРЯМОГО ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

1.1. Сутність та економічна природа прямих іноземних інвестицій

Прямі іноземні інвестиції є однією з ключових форм міжнародного руху капіталу та важливим інструментом інтеграції національних економік у систему світового господарства. У сучасній міжнародній економіці вони виконують не лише фінансову функцію, а й виступають засобом трансферу технологій, управлінського досвіду, інновацій, виробничих стандартів і доступу до глобальних ринків. У підручнику за редакцією О. А. Довгаль міжнародний рух капіталу розглядається як одна з базових форм міжнародних економічних відносин, що забезпечує перерозподіл фінансових ресурсів між національними економіками та формує стійкі зв'язки між країнами [20]. Подібний підхід простежується і в дослідженні І. Гаврилюк, яка підкреслює, що сучасні світові тенденції руху капіталу значною мірою пов'язані з динамікою прямих іноземних інвестицій [15].

У найзагальнішому розумінні прямі іноземні інвестиції являють собою вкладення капіталу іноземним інвестором у підприємство або інший об'єкт господарської діяльності на території іншої країни з метою отримання довгострокового економічного інтересу та участі в управлінні цим об'єктом. На відміну від портфельних інвестицій, які переважно спрямовані на отримання доходу від володіння цінними паперами, ПІІ передбачають встановлення стійкого контролю або значного впливу інвестора на діяльність підприємства-реципієнта. Саме ця ознака відрізняє пряме інвестування від інших форм міжнародного переміщення капіталу [21; 24].

У міжнародній статистичній практиці прямі іноземні інвестиції визначаються як форма транскордонного інвестування, що передбачає встановлення довгострокового інтересу резидента однієї економіки в підприємстві-резиденті іншої економіки. Згідно з методологією

Міжнародного валютного фонду, прямі інвестиції пов’язані з наявністю контролю або значного ступеня впливу інвестора на управління підприємством, розташованим в іншій країні [31]. Світовий банк також трактує ПІІ як інвестиції, спрямовані на набуття довгострокового управлінського інтересу, зазвичай не менше 10 % голосуючих акцій підприємства [32]. У методології OECD зазначено, що володіння 10 % або більше голосуючих прав є доказом існування відносин прямого інвестування між інвестором і підприємством [33]. Такий підхід використовується провідними міжнародними організаціями, зокрема Міжнародним валютним фондом, Світовим банком, OECD та UNCTAD [31; 32; 33; 34].

Водночас економічна сутність ПІІ не обмежується лише кількісним критерієм частки власності. Важливішим є те, що пряме інвестування передбачає довгостроковий зв’язок між інвестором і підприємством, на яке спрямовуються інвестиційні ресурси. UNCTAD у щорічних звітах про світові інвестиції розглядає ПІІ не лише як статистичну категорію, а й як чинник розвитку, структурної трансформації, цифровізації та участі країн у глобальних ланцюгах створення вартості [34].

Економічна природа прямих іноземних інвестицій полягає у поєднанні руху фінансового капіталу, підприємницької ініціативи, управлінських технологій, виробничого досвіду, інновацій та організаційних моделей. Саме тому ПІІ не можна розглядати лише як грошові вкладення. Вони є складним економічним явищем, яке охоплює фінансовий, виробничий, технологічний, інституційний та соціально-економічний аспекти [6; 18; 31; 32; 33; 34].

З фінансової точки зору ПІІ є джерелом зовнішнього фінансування економіки країни-реципієнта. Для держав, які мають обмежені внутрішні інвестиційні ресурси, прямі іноземні інвестиції можуть забезпечувати додатковий приплив капіталу, необхідного для розвитку промисловості, інфраструктури, сфери послуг, інноваційних секторів і експортоорієнтованих виробництв. М.-Л. Т. Нгуєн акцентує увагу на тому, що позитивний вплив ПІІ на економічне зростання значною мірою залежить від рівня розвитку

фінансового сектору країни-реципієнта, оскільки саме фінансова система забезпечує ефективне перерозподілення інвестиційних ресурсів [9]. Подібну думку висловлюють Р. Деонанан і Д. Конрад, які на прикладі Гаяни доводять, що ефект від ПІІ залежить від спроможності фінансового сектору обслуговувати інвестиційні процеси [3].

З виробничої точки зору ПІІ сприяють розширенню виробничих потужностей, створенню нових підприємств, модернізації існуючих виробництв і підвищенню продуктивності праці. Іноземний інвестор, як правило, зацікавлений не лише у вкладенні коштів, а й у забезпеченні ефективного функціонування підприємства. Саме тому разом із капіталом у країну-реципієнт можуть надходити нові технології, управлінські практики, стандарти якості, маркетингові інструменти та доступ до міжнародних ринків. Н. Марусяк, Д. Ратушняк і К. Кулько зазначають, що ПІІ відіграють важливу роль у діяльності національних підприємств, оскільки впливають на інвестиційну активність, конкурентоспроможність і можливості оновлення виробничої бази [23].

З технологічної точки зору прямі іноземні інвестиції є каналом міжнародного трансферу технологій. У багатьох випадках іноземні компанії приносять із собою сучасні виробничі процеси, цифрові рішення, інноваційні підходи до організації бізнесу та нові методи управління. Н. Джинджі, С. Чжан і С. Харуна підкреслюють, що діяльність глобальних фірм, включаючи пряме іноземне інвестування, пов’язана з міжнародними технологічними spillover-ефектами, тобто поширенням знань і технологій між країнами [8]. Це створює можливості для технологічного оновлення національної економіки, підвищення кваліфікації працівників і поширення позитивних ефектів на суміжні галузі.

З інституційної точки зору ПІІ впливають на якість бізнес-середовища, корпоративне управління, стандарти прозорості, захист прав власності та дотримання договірних зобов’язань. Іноземні інвестори орієнтуються на стабільні правила ведення бізнесу, передбачувану податкову політику,

ефективну судову систему та низький рівень корупції. М. Імран і А. Рашид серед важливих детермінант ПІІ виділяють якість інституцій, макроекономічну стабільність, людський капітал і рівень невизначеності [5]. Т. Гринчук також наголошує, що приплив ПІІ залежить від сукупності політичних, економічних, правових та адміністративних чинників, які формують інвестиційний клімат країни [18].

З соціально-економічної точки зору ПІІ можуть впливати на зайнятість, доходи населення, розвиток людського капіталу та регіональну структуру економіки. Створення нових підприємств за участю іноземного капіталу сприяє формуванню робочих місць, підвищенню вимог до кваліфікації працівників, поширенню нової трудової культури та розвитку професійних компетентностей. В. Грамотнєв звертає увагу на соціальний вимір ПІІ та їхній потенційний вплив на суспільний розвиток, рівень бідності й досягнення цілей сталого розвитку [16; 17].

У зарубіжній науковій літературі сутність ПІІ розглядається через різні наукові підходи. М. С. Ислам та А. Белусіф, узагальнюючи емпіричні дослідження детермінант ПІІ, зазначають, що найважливішими чинниками їх залучення є розмір ринку країни-реципієнта, відкритість торгівлі, якість інфраструктури, макроекономічна стабільність, людський капітал і перспективи економічного зростання [6]. Р. Кларк і Дж. Кентор підкреслюють, що важливими є не лише обсяги іноземного капіталу, а й місце країни у глобальній мережі інвестиційних зв’язків [2]. Р. В. Каетано, А. К. Маркес і Т. Л. Афонсу пов’язують сучасну роль ПІІ із досягненням цілей сталого розвитку та залученням інвестицій у країни з вищою якістю регулювання й екологічної політики [1]. Дж. Ізаді та Б. Мадірімов також досліджують зв’язок ПІІ зі сталим розвитком і підкреслюють, що іноземний капітал може сприяти досягненню цілей сталого розвитку за умови ефективного інституційного середовища [7].

Я. Довгенко досліджує залежність ПІІ від макроекономічних чинників і використовує кореляційно-регресійний підхід для оцінки таких зв’язків [22].

Н. Дзюбановська та В. Маслій аналізують вплив ПІІ на доходи місцевих бюджетів, що дає змогу розглядати іноземні інвестиції не лише на макроекономічному, а й на регіональному рівні [19].

Узагальнення основних підходів до визначення сутності ПІІ подано в таблиці 1.1.

Таблиця 1.1

Основні підходи до визначення сутності прямих іноземних інвестицій

Підхід	Сутність підходу	Ключова ознака ПІІ
Фінансовий	ПІІ розглядаються як форма міжнародного переміщення капіталу між країнами	Приплив довгострокового капіталу
Управлінський	Основна увага приділяється можливості інвестора впливати на діяльність підприємства	Контроль або істотний вплив на управління
Виробничий	ПІІ трактуються як засіб створення або розширення виробничих потужностей	Розвиток реального сектору економіки
Технологічний	ПІІ розглядаються як канал передачі технологій, знань і управлінського досвіду	Трансфер технологій та інновацій
Інституційний	ПІІ пов’язуються з якістю бізнес-середовища та правилами функціонування ринку	Вплив інституцій і регулювання
Соціально-економічний	ПІІ оцінюються через вплив на зайнятість, доходи, людський капітал і розвиток територій	Соціальний та економічний ефект
Безпековий	ПІІ розглядаються як чинник економічної безпеки та стійкості країни	Зменшення або посилення інвестиційних ризиків

Джерело: складено автором за [1; 2; 6; 14; 18; 20; 31; 32; 33; 34]

Отже, прямі іноземні інвестиції є багатогранною економічною категорією. Їх не можна зводити лише до руху фінансових ресурсів, оскільки

вони одночасно виступають формою міжнародного підприємництва, способом контролю над активами, механізмом трансферу технологій і засобом інтеграції національних економік у глобальні ринки [12; 20; 21].

Важливою ознакою ПІІ є їх довгостроковий характер. Іноземний інвестор, вкладаючи капітал у підприємство за кордоном, розраховує не на короткостроковий фінансовий прибуток, а на тривалу участь у господарській діяльності. Саме довгостроковість відрізняє ПІІ від спекулятивних потоків капіталу, які можуть швидко залишати країну в умовах нестабільності. Прямі іноземні інвестиції зазвичай є більш стійкими, оскільки пов’язані з матеріальними активами, виробничими потужностями, персоналом, контрактами й ринковою інфраструктурою [31; 33].

Ще однією важливою ознакою ПІІ є підприємницький ризик. Іноземний інвестор бере участь у діяльності підприємства та несе ризики, пов’язані зі зміною попиту, валютними коливаннями, політичною нестабільністю, регуляторними обмеженнями, конкуренцією та змінами зовнішнього середовища. М. Савченко і В. Порохня зазначають, що геополітична нестабільність істотно впливає на міжнародні інвестиційні потоки, оскільки підвищує рівень невизначеності для інвесторів і змінює напрями руху капіталу [26]. А. Ставицький, Г. Харламова та В. Шпирко доводять, що політичні та технологічні чинники мають суттєвий вплив на ПІІ, а тому інвестиційні рішення слід розглядати у взаємозв’язку з політичною стабільністю та технологічним розвитком країни-реципієнта [28].

Прямі іноземні інвестиції можуть здійснюватися у різних формах. До основних форм належать створення нового підприємства за кордоном, придбання частки в існуючому підприємстві, злиття та поглинання, створення спільного підприємства, реінвестування прибутку, внутрішньофірмові позики та внески до статутного капіталу. Особливе значення має поділ ПІІ на інвестиції “з нуля” та інвестиції через злиття й поглинання. Інвестиції “з нуля” передбачають створення нового виробництва, тоді як злиття й поглинання пов’язані з придбанням уже існуючих активів [24; 31; 33].

За мотивами здійснення ПІІ можуть бути ринково орієнтованими, ресурсно орієнтованими, ефективнісно орієнтованими та стратегічно орієнтованими. Ринково орієнтовані інвестиції спрямовані на доступ до внутрішнього ринку країни-реципієнта. Ресурсно орієнтовані інвестиції пов'язані з використанням природних ресурсів, дешевої робочої сили або сировинної бази. Ефективнісно орієнтовані ПІІ здійснюються з метою оптимізації витрат і підвищення продуктивності. Стратегічно орієнтовані інвестиції спрямовані на отримання нових технологій, брендів, патентів, управлінських компетенцій або доступу до глобальних ланцюгів постачання [6; 8; 34].

Економічна природа ПІІ розкривається також через їх функції. До основних функцій прямих іноземних інвестицій можна віднести фінансову, виробничу, інноваційну, інтеграційну, структурну та соціальну. Фінансова функція проявляється у забезпеченні економіки додатковими інвестиційними ресурсами. Виробнича функція полягає у створенні або модернізації виробничих потужностей. Інноваційна функція пов'язана з передачею технологій і знань. Інтеграційна функція полягає у включенні країни-реципієнта до міжнародних економічних зв'язків. Структурна функція проявляється у зміні галузевої структури економіки. Соціальна функція пов'язана зі створенням робочих місць і розвитком людського капіталу [1; 7; 8; 16; 17; 34].

На рис. 1.1. представимо структурно-логічну схему економічної природи прямих іноземних інвестицій.

Позитивний вплив ПІІ на економіку країни-реципієнта може проявлятися у зростанні обсягів виробництва, підвищенні продуктивності праці, збільшенні податкових надходжень, розвитку експорту, формуванні нових робочих місць і покращенні технологічного рівня підприємств. Крім того, іноземні компанії можуть сприяти підвищенню стандартів корпоративного управління, розвитку конкуренції та поширенню сучасних методів організації виробництва [2; 6; 9; 23].

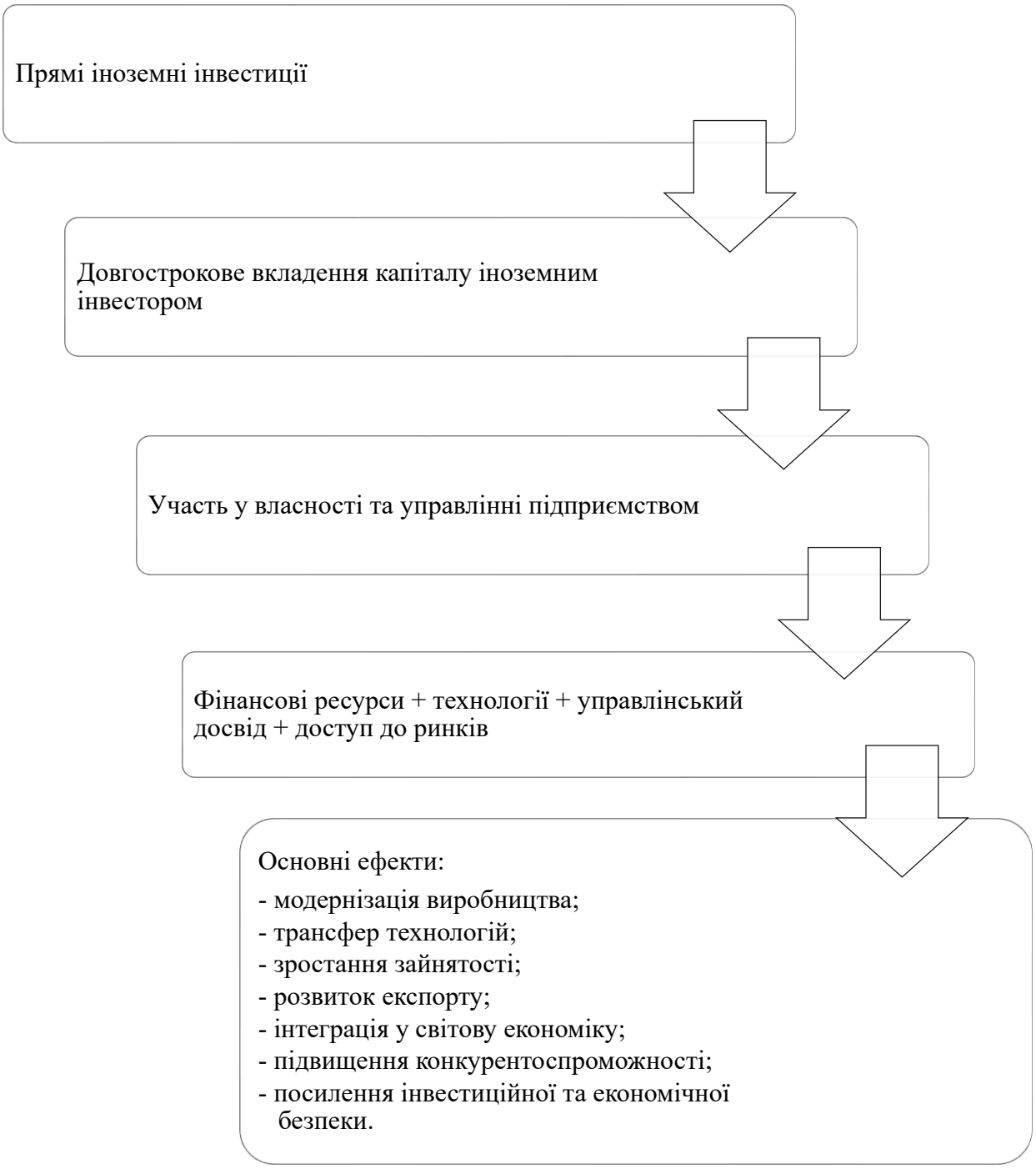

Рис. 1.1. Структурно-логічна схема економічної природи прямих іноземних інвестицій

Джерело: складено автором за [1; 6; 8; 9; 14; 20; 31; 32; 33; 34]

Водночас прямі іноземні інвестиції не завжди мають однозначно позитивний ефект. За певних умов вони можуть створювати ризики для національної економіки. Зокрема, надмірна залежність від іноземного капіталу може посилювати вразливість економіки до зовнішніх шоків. Крім того,

іноземні інвестори можуть бути зацікавлені переважно у використанні дешевих ресурсів або виведенні прибутків за кордон. А. Росс і Н. Флемінг, аналізуючи вплив китайських ПІІ на економічне зростання країн-реципієнтів, звертають увагу на те, що результати іноземного інвестування можуть бути неоднозначними і залежать від характеру інвестицій, інституційних умов та інтересів інвестора [11]. М. А. Дестек, К. Сохаг, С. Айдин і Г. Дестек також показують, що вплив іноземного та внутрішнього капіталу на сталий розвиток може відрізнятися залежно від структури фінансової системи та інвестиційного середовища [4].

Саме тому ефективність ПІІ залежить не лише від обсягів їх залучення, а й від якості інвестицій, їх галузевої спрямованості, технологічного рівня, відповідності стратегічним пріоритетам розвитку країни та здатності національної економіки засвоювати позитивні ефекти іноземного капіталу. Важливе значення має також державна політика у сфері регулювання інвестиційної діяльності, захисту конкуренції, підтримки інновацій, розвитку людського капіталу та стимулювання реінвестування прибутку. О. Сливка, В. Маслій і В. Бляск доводять, що податкова політика може впливати на обсяги залучення ПІІ, оскільки фіскальне середовище є складовою інвестиційної привабливості країни [27]. Л. Шевченко також підкреслює, що інвестиційна привабливість економіки формується під впливом широкої сукупності економічних, соціальних і регуляторних факторів [30].

У міжнародній економіці ПІІ виконують роль одного з головних механізмів перерозподілу капіталу між країнами. Капітал переміщується з країн, де існує його відносний надлишок або нижча очікувана прибутковість, до країн, де є можливості отримання вищого доходу, доступу до ресурсів, ринків або стратегічних активів [12; 20; 21; 34]. Таким чином, прямі іноземні інвестиції пов’язують національні економіки між собою та формують стійкі міжнародні виробничі, фінансові й технологічні зв’язки.

Для країн-донорів ПІІ є інструментом розширення економічного впливу, диверсифікації діяльності компаній, доступу до нових ринків, оптимізації

витрат і посилення позицій транснаціональних корпорацій. Для країн-реципієнтів ПІІ виступають джерелом капіталу, технологій, управлінського досвіду та міжнародної інтеграції [2; 6; 8]. Отже, пряме іноземне інвестування має двосторонній характер: воно одночасно відображає інтереси інвестора та потреби економіки, яка приймає капітал.

Особливістю сучасного етапу розвитку ПІІ є зміна їх галузевої та географічної структури. Якщо раніше значна частина іноземних інвестицій спрямовувалася у промисловість і видобувні галузі, то нині зростає роль інвестицій у сферу послуг, цифрову економіку, фінансові технології, логістику, енергетику, інфраструктуру та високотехнологічні виробництва [8; 12]. Такі зміни відображають трансформацію світового господарства, перехід до економіки знань і посилення ролі інновацій у міжнародній конкуренції.

В умовах посилення глобальних ризиків важливого значення набуває не лише обсяг ПІІ, а й їхня стійкість. Геополітична нестабільність, воєнні конфлікти, пандемії, кліматичні ризики, порушення логістичних ланцюгів і зміни у міжнародному регулюванні впливають на рішення іноземних інвесторів. С. Нупехева, С. Ліянаге, Д. Полкотува, М. Тхіягараджа, Р. Джаятилака та А. Локешвара підкреслюють, що зв’язок між ПІІ та економічним зростанням має причинно-наслідковий характер, однак його напрям і сила можуть відрізнятися залежно від регіону, рівня розвитку та макроекономічних умов [10]. М. Тимоць і Г. Стахів аналізують фінансові аспекти залучення іноземних інвестицій в умовах воєнного стану й зазначають, що нестабільність суттєво ускладнює інвестиційні процеси [29].

Для України прямі іноземні інвестиції мають особливе значення, оскільки вони можуть стати одним із джерел післявоєнного відновлення, модернізації промисловості, розвитку інфраструктури, підвищення енергетичної стійкості та інтеграції до європейського економічного простору. Н. Прокопенко та О. Зіник наголошують на необхідності оцінки доцільності ПІІ для національної економіки, оскільки важливим є не лише факт залучення іноземного капіталу, а і його відповідність стратегічним інтересам країни [25].

Водночас залучення ПІІ в Україну ускладнюється високими ризиками, пов’язаними з війною, руйнуванням інфраструктури, нестабільністю бізнес-середовища та необхідністю посилення захисту прав інвесторів [29; 13].

Таким чином, прямі іноземні інвестиції є складною економічною категорією, яка поєднує рух капіталу, довгостроковий інтерес інвестора, участь в управлінні, трансфер технологій і формування стійких міжнародних економічних зв’язків. Їх сутність полягає не лише у фінансуванні господарської діяльності, а й у формуванні міжнародних виробничих, фінансових, технологічних та інституційних зв’язків. Економічна природа ПІІ розкривається через їх здатність впливати на виробництво, інновації, зайнятість, конкурентоспроможність, структурну модернізацію та інтеграцію національних економік у світове господарство. Саме тому дослідження прямих іноземних інвестицій є важливою складовою аналізу сучасної міжнародної економіки.

1.2. Теоретичні підходи та фактори залучення ПІІ

Прямі іноземні інвестиції є однією з найважливіших форм міжнародного руху капіталу, оскільки вони передбачають не лише переміщення фінансових ресурсів між країнами, а й довгострокову участь іноземного інвестора в управлінні підприємством, передачу технологій, управлінського досвіду, організаційних практик і включення національних підприємств до міжнародних виробничих мереж. Саме тому ПІІ розглядаються як складне економічне явище, що поєднує інтереси інвестора, країни походження капіталу та країни-реципієнта [20; 21]. У науковій літературі сформувалося кілька основних підходів до пояснення причин і механізмів прямого іноземного інвестування (табл. 1.2).

Таблиця 1.2

Наукові підходи до пояснення прямого іноземного інвестування

Науковий підхід	Зміст підходу	Значення для аналізу ПІІ
Теорія ринкової недосконалості	ПІІ виникають через нерівний доступ компаній до ресурсів, технологій, інформації та ринків.	Пояснює, чому компанії з конкурентними перевагами виходять на зовнішні ринки.
Еклектична парадигма OLI	Інвестування зумовлюється поєднанням переваг власності, розміщення та інтерналізації.	Дозволяє комплексно оцінити мотиви інвестора і привабливість країни-реципієнта.
Теорія інтерналізації	Компанії здійснюють ПІІ для зменшення ризиків і трансакційних витрат.	Пояснює створення дочірніх підприємств і контроль над міжнародною діяльністю.
Інституційний підхід	Інвестиційні рішення залежать від якості законодавства, судової системи, регулювання та захисту прав власності.	Дає змогу оцінити роль державної політики та інвестиційного клімату.
Підхід економічного зростання	ПІІ розглядаються як джерело капіталу, технологій, зайнятості та продуктивності.	Показує вплив інвестицій на розвиток національної економіки.
Концепція сталого розвитку	Оцінюється вплив ПІІ на екологічні, соціальні та технологічні параметри розвитку.	Дає змогу враховувати не лише обсяг, а й якість іноземних інвестицій.

Джерело: складено автором за [1; 3; 6; 8; 9; 20; 21; 31; 33]

Кожен із них акцентує увагу на окремих аспектах інвестиційного процесу: конкурентних перевагах компаній, недосконалості ринків, мотивах розміщення виробництва за кордоном, ролі інституційного середовища, впливі ПІІ на економічне зростання та сталий розвиток. Як зазначають О. А. Довгаль та співавтори, пряме іноземне інвестування слід розглядати не тільки як форму міжнародного руху капіталу, а і як інструмент інтеграції національних економік у світове господарство [20; 21].

Одним із базових підходів є теорія ринкової недосконалості. Вона пояснює ПІІ тим, що компанії виходять на зовнішні ринки за умов існування бар'єрів, інформаційної асиметрії, нерівного доступу до ресурсів, технологій і ринків. Іноземний інвестор здійснює вкладення за кордоном тоді, коли має певні переваги над місцевими компаніями: технології, бренд, управлінські компетенції, доступ до фінансування, патенти або міжнародні канали збуту [6; 8]. У цьому випадку ПІІ стають способом реалізації конкурентних переваг компанії у глобальному масштабі.

Важливе місце у теорії ПІІ посідає еклектична парадигма Дж. Даннінга, або OLI-парадигма. Вона пояснює пряме іноземне інвестування через поєднання трьох груп переваг: переваг власності, переваг розміщення та переваг інтерналізації. Переваги власності означають наявність у компанії специфічних активів, переваги розміщення пов'язані з привабливістю країни-реципієнта, а переваги інтерналізації пояснюють, чому компанії вигідніше самостійно контролювати діяльність за кордоном, ніж передавати її незалежним партнерам [6].

Теорія інтерналізації розглядає ПІІ як спосіб зменшення трансакційних витрат і ризиків, пов'язаних із використанням зовнішніх ринкових механізмів. Якщо передача технологій або знань через ліцензії чи контракти створює ризик втрати контролю, компанія може створити дочірнє підприємство за кордоном. Це дозволяє зберегти контроль над виробництвом, якістю, технологіями та прибутком [8].

Інституційний підхід акцентує увагу на якості середовища, у якому працює інвестор. До ключових інституційних умов належать захист прав власності, незалежність судової системи, стабільність законодавства, рівень корупції, прозорість регуляторних процедур і передбачуваність державної політики [5; 6; 28]. Для України цей підхід є особливо важливим, оскільки інвестиційна привабливість залежить не лише від ресурсного потенціалу, а й від довіри інвесторів до державних інститутів.

Сучасні дослідники дедалі частіше розглядають ПІІ через призму економічного зростання, сталого розвитку та економічної безпеки. М. Нгуєн підкреслює, що позитивний вплив ПІІ на економічне зростання залежить від рівня розвитку фінансового сектору [9]. Р. Деонанан і Д. Конрад також доводять, що фінансова система посилює ефект іноземних інвестицій, забезпечуючи ефективніший розподіл ресурсів в економіці [3]. В українській літературі Н. Л. Марусяк, Д. В. Ратушняк і К. Є. Кулько наголошують на ролі ПІІ у розвитку національних підприємств, модернізації виробництва та підвищенні конкурентоспроможності [23].

Фактори залучення ПІІ є різноманітними й залежать як від характеристик країни-реципієнта, так і від стратегічних цілей іноземного інвестора. Умовно їх можна поділити на економічні, ринкові, ресурсні, інституційні, фінансові, податкові, соціально-політичні та глобальні. Їхня дія є взаємопов’язаною: навіть значний ринковий потенціал може не забезпечити припливу інвестицій, якщо країна має високі політичні ризики, нестабільне законодавство або слабкий захист прав власності [28; 13; 14].

До економічних факторів належать темпи економічного зростання, рівень інфляції, валютна стабільність, податкове навантаження, прибутковість бізнесу та загальна макроекономічна передбачуваність. Я. Довгенко зазначає, що динаміка ПІІ залежить від комплексу макроекономічних чинників, які визначають очікування інвесторів щодо майбутньої дохідності та ризиків [22]. Л. Шевченко також підкреслює, що інвестиційна привабливість економіки формується під впливом як внутрішніх, так і зовнішніх факторів [30].

Ринкові фактори пов’язані з розміром внутрішнього ринку, платоспроможним попитом, можливістю виходу на суміжні ринки та інтеграцією країни у міжнародну торгівлю. Для України важливим ринковим чинником є географічне положення, наближеність до ринку ЄС, потенціал аграрного сектору, промисловості, ІТ-сфери та логістики [15; 18]. Однак повна реалізація цього потенціалу потребує стабільного інституційного середовища і розвитку інфраструктури.

Ресурсні фактори охоплюють наявність природних ресурсів, кваліфікованої робочої сили, виробничих потужностей, науково-технічного потенціалу та інноваційної бази. У сучасних умовах інвесторів цікавить не лише дешевизна ресурсів, а й якість людського капіталу, цифрові компетентності, можливість створення продукції з високою доданою вартістю [8; 21; 34]. Саме тому країни, що розвивають освіту, науку та інноваційну інфраструктуру, мають більше шансів залучати якісні іноземні інвестиції.

Інституційні фактори мають особливе значення, оскільки визначають рівень довіри інвестора до країни. До них належать стабільність законодавства, ефективність судової системи, захист прав власності, прозорість державного управління, рівень корупції та якість регуляторної політики. А. Ставицький, Г. Харламова та В. Шпирко доводять, що політичні й технологічні чинники суттєво впливають на обсяги ПІІ та можуть змінювати інвестиційні рішення компаній [28]. Фінансові та податкові фактори також впливають на інвестиційну активність. Розвинена фінансова система полегшує доступ до кредитів, страхування ризиків, валютних операцій і репатріації прибутку. О. Сливка, В. Маслій і В. Бляск звертають увагу на те, що податкова політика може як стимулювати, так і стримувати приплив ПІІ, тому важливими є не лише ставки податків, а й стабільність правил їх адміністрування [27].

В умовах України особливого значення набувають соціально-політичні та безпекові фактори. Повномасштабна війна істотно змінила умови інвестування, підвищила ризики для іноземного капіталу та посилила потребу в державних і міжнародних гарантіях. В. Варцаба аналізує ПІІ в Україні у воєнному контексті та підкреслює, що безпекові ризики безпосередньо впливають на поведінку інвесторів [13]. М. Тимоць і Г. Стахів зазначають, що залучення іноземних інвестицій в умовах воєнного стану потребує спеціальних фінансових механізмів, страхування та гарантування ризиків [29].

Основні фактори залучення прямих іноземних інвестицій згруповані у табл. 1.3.

Таблиця 1.3

Основні фактори залучення прямих іноземних інвестицій

Група факторів	Зміст	Вплив на залучення ПІІ
Економічні	Темпи зростання ВВП, інфляція, валютна стабільність, прибутковість бізнесу.	Визначають очікувану дохідність і макроекономічні ризики.
Ринкові	Розмір ринку, попит, доступ до регіональних і світових ринків.	Формують можливості збуту продукції та масштабування бізнесу.
Ресурсні	Природні ресурси, трудовий потенціал, виробничі потужності, людський капітал.	Визначають виробничі можливості країни-реципієнта.
Інституційні	Захист прав власності, судова система, стабільність законодавства, рівень корупції.	Впливають на довіру інвестора та рівень інвестиційного ризику.
Фінансові	Розвиток банківської системи, фондового ринку, страхування, валютного регулювання.	Забезпечують фінансову підтримку та обслуговування інвестиційних проєктів.
Податкові	Податкові ставки, пільги, адміністрування, стабільність фіскальної політики.	Можуть стимулювати або стримувати приплив іноземного капіталу.
Соціально-політичні	Політична стабільність, безпека, соціальна напруженість, воєнні ризики.	Визначають загальну безпечність і прогнозованість інвестування.
Глобальні	Геополітична ситуація, цифровізація, зміни у глобальних ланцюгах постачання.	Впливають на міжнародний рух капіталу та стратегії ТНК.

Джерело: складено автором за [5; 13; 14; 18; 22; 26; 27; 28; 29].

Оцінюючи фактори залучення ПІІ, доцільно враховувати не лише їх теоретичну класифікацію, а й загальний рівень інвестиційної привабливості країни. Саме інвестиційна привабливість визначає здатність держави створювати сприятливі умови для залучення, ефективного використання та

утримання іноземного капіталу. У сучасних умовах країни активно конкурують за міжнародні інвестиційні ресурси, формуючи сприятливе середовище для ведення бізнесу та діяльності іноземних компаній [35].

На думку О. І. Маслак та В. А. Таловер, інвестиційна привабливість країни є комплексною економічною категорією, яка формується під впливом макроекономічних, політичних, соціальних, інституційних та фінансових чинників [37]. Важливу роль у її формуванні відіграє інвестиційний потенціал держави, який, за визначенням В. Л. Смєсової, охоплює ресурсні, фінансові, виробничі, інноваційні та інституційні можливості країни щодо ефективного залучення іноземного капіталу [38].

Як зазначають Є. О. Яськов та В. Л. Смєсова, міжнародні рейтингові агентства при оцінюванні інвестиційної привабливості держав враховують рівень макроекономічної стабільності, політичної безпеки, стан фінансової системи, рівень державного боргу, ефективність законодавства, рівень корупції та умови ведення бізнесу [39].

Серед основних факторів інвестиційної привабливості дослідники виділяють економічні, політичні, правові, соціальні та інституційні чинники. До економічних факторів належать рівень економічного розвитку, темпи зростання ВВП, рівень інфляції, стабільність національної валюти та розвиток фінансової системи. Політичні чинники характеризують рівень політичної стабільності, ефективність державного управління та довіру до державних інституцій [37;38;39].

Правові та інституційні фактори включають ефективність законодавчої системи, рівень захисту прав інвесторів, прозорість регуляторної політики та рівень корупції. Водночас важливе значення мають розвиток транспортної, фінансової та цифрової інфраструктури, якість людського капіталу та інноваційний потенціал держави [37;38;39].

Сучасні міжнародні підходи до оцінювання інвестиційної привабливості значно розширюють перелік чинників, які впливають на рішення іноземних інвесторів. Н. О. Шпак, М. Кісь та Ю. Б. Білоус зазначають, що важливе

значення мають також географічне положення країни, доступність ринків, валютна стабільність, можливість репатріації капіталу, захист прав інтелектуальної власності, ефективність торгової політики, податкової системи та державного регулювання [40].

Отже, інвестиційна привабливість країни формується під впливом комплексу економічних, політичних, правових, соціальних, інституційних та географічних чинників, які визначають рівень інвестиційного клімату держави та її конкурентоспроможність на міжнародному ринку капіталу [37;38;39;40]. Практичне значення зазначених факторів та їх вплив на залучення ПІІ буде детальніше розглянуто на прикладі Австрії у підрозділі 2.2.

Оцінюючи фактори залучення ПІІ, доцільно враховувати не лише їх теоретичну класифікацію, а й фактичний розподіл світових інвестиційних потоків між країнами. За даними UNCTAD, у 2024 р. найбільшими країнами-реципієнтами прямих іноземних інвестицій були США, Сінгапур, Гонконг, Китай і Люксембург (табл. 1.4). Така концентрація свідчить, що іноземний капітал спрямовується передусім до економік із великими ринками, розвиненою фінансовою системою, сприятливим інституційним середовищем, високим рівнем інтегрованості у світову торгівлю та значенням у глобальних виробничих і фінансових мережах [34]. Наведені дані підтверджують, що найбільші обсяги ПІІ залучають не лише країни з великим внутрішнім ринком, а й економіки, які виконують функції міжнародних фінансових, логістичних або інвестиційних центрів. Зокрема, високі позиції Сінгапуру, Гонконгу та Люксембургу свідчать про значення фінансової інфраструктури, регуляторної стабільності й транзитної ролі у міжнародному русі капіталу.

Таблиця 1.4

Рейтинг країн за обсягом залучених ПІІ у 2024 р.

Місце	Країна / економіка	Обсяг залучених ПІІ, млрд дол. США
1	США	279
2	Сінгапур	143
3	Гонконг, Китай	126
4	Китай	116
5	Люксембург	106
6	Канада	64
7	Бразилія	59
8	Австралія	53
9	Єгипет	47
10	Об’єднані Арабські Емірати	46

Джерело: складено за даними [34].

Водночас присутність у рейтингу Бразилії, Австралії, Єгипту та ОАЕ демонструє важливість ресурсного потенціалу, стратегічного розташування, інфраструктурних проєктів і державної політики щодо залучення іноземного капіталу.

Отже, теоретичні підходи до пояснення ПІІ свідчать, що пряме іноземне інвестування є багатофакторним процесом, у якому поєднуються інтереси інвесторів, переваги компаній, умови країни-реципієнта та глобальні економічні тенденції. Найбільш повне розуміння ПІІ забезпечує поєднання теорії ринкової недосконалості, еклектичної парадигми, теорії інтерналізації, інституційного підходу та концепції сталого розвитку.

Таким чином, прямі іноземні інвестиції є складним явищем міжнародної економіки, яке поєднує рух капіталу, передачу технологій, управлінського досвіду та інтеграцію національних економік у світове господарство. Ефективність залучення ПІІ значною мірою залежить від рівня інвестиційної привабливості країни, макроекономічної стабільності, якості інституційного

середовища та здатності держави створювати сприятливі умови для ведення бізнесу.

Висновки до розділу 1

1.У підрозділі 1.1 було розглянуто сутність та економічну природу прямих іноземних інвестицій. Встановлено, що ПІІ є не лише формою міжнародного руху капіталу, а й важливим інструментом трансферу технологій, управлінського досвіду, інновацій та інтеграції національних економік у світове господарство. На відміну від портфельних інвестицій, прямі іноземні інвестиції передбачають довгострокову зацікавленість інвестора, участь в управлінні підприємством та формування стійких економічних зв'язків між країною-інвестором і країною-реципієнтом.

2.У підрозділі 1.2 було проаналізовано основні теоретичні підходи до пояснення ПІІ та фактори їх залучення. Визначено, що пряме іноземне інвестування є багатофакторним процесом, на який впливають економічні, ринкові, ресурсні, інституційні, фінансові, податкові, соціально-політичні та глобальні чинники. Особливе значення має інвестиційна привабливість країни, яка формується під впливом макроекономічної стабільності, якості інституційного середовища, розвитку інфраструктури, людського капіталу, правового захисту інвесторів та умов ведення бізнесу. Саме ці теоретичні положення створюють основу для подальшого аналізу сучасного стану та особливостей залучення ПІІ в Австрійській республіці.

РОЗДІЛ 2 СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРЯМОГО ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ В АВСТРІЙСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ

2.1. Динаміка та структура прямих іноземних інвестицій в Австрійській Республіці

Австрійська Республіка відома своїм високим рівнем життя , який підтримується добре освіченою робочою силою та сильними інституціями. Однак, після шоку енергетичних цін у 2022 році , Австрія була вимушена стикнутися із рядом макроекономічних ризиків , які суттєво вплинули на післяпандемічне відновлення та економічну динаміку в цілому. У цей період спостерігалися уповільнення економічного зростання, посилення інфляційного тиску та зростання витрат підприємств на енергію і працю, що негативно вплинуло на їхню конкурентоспроможність. Одночасно посилилися структурні дисбаланси економіки, включаючи зростання бюджетного дефіциту та потребу у фіскальній консолідації.

Попри ці виклики, Австрія зберігає привабливість для міжнародних інвесторів завдяки стабільному інституційному середовищу, високій якості управління та інтегрованості у європейський економічний простір. Саме поєднання економічних викликів і структурних переваг формує сучасну динаміку прямих іноземних інвестицій у країні.

Важливу роль у розвитку австрійської економіки відіграють прямі іноземні інвестиції, які забезпечують приплив фінансового капіталу, сприяють технологічному оновленню виробництва, розвитку інноваційної діяльності та інтеграції країни у глобальні ланцюги створення вартості. Завдяки вигідному географічному розташуванню, високій якості людського капіталу та стабільній правовій системі Австрія традиційно залишається одним із ключових інвестиційних центрів Центральної Європи.

Австрія є однією з найбільш економічно розвинених держав Європейського Союзу та займає важливе місце у міжнародному русі капіталу. Вигідне географічне положення, високий рівень розвитку інфраструктури, стабільна фінансова система та ефективні державні інституції сприяли формуванню сприятливого інвестиційного середовища. Завдяки цьому країна протягом тривалого часу залишається привабливою для іноземних інвесторів та виконує функцію одного з фінансових і логістичних центрів Центральної Європи [42].

У сучасних умовах динаміка прямих іноземних інвестицій в Австрії значною мірою залежить від глобальної економічної кон'юнктури, стану європейської економіки та міжнародної політичної ситуації. За даними UNCTAD, у період після пандемії COVID-19 міжнародні потоки ПІІ характеризувалися високою нестабільністю, що позначилося і на інвестиційній активності в Австрії [34]. У 2020 році спостерігалося суттєве скорочення припливу іноземного капіталу внаслідок глобального економічного спаду, обмеження міжнародної мобільності та зростання невизначеності для інвесторів. Проте вже у 2021 році розпочалося поступове відновлення міжнародної інвестиційної активності.

Таблиця 2.1

Динаміка припливу прямих іноземних інвестицій в Австрію у 2014-2024 рр.

Рік	ПІІ, млрд. дол. США	Частка у світових потоках ПІІ, %	Темп зміни, %
2014	4,6	0,31 %	-
2015	2,6	0,12 %	-43,5 %
2016	-7,9	-0,39 %	-403,8 %
2017	16	0,90 %	+302,5 %
2018	5,9	0,46 %	-63,1 %
2019	4,9	0,30 %	-16,9 %
2020	-9,7	-1,11 %	-295,9%
2021	18,3	1,09 %	+289 %
2022	16,5	1,19 %	-9,7%

2023	6,8	0,47%	-58,9%
2024	11,5	0,77%	+70%

Джерело: складено за даними [34]

Темп зміни був розрахований за формулою:

$$T=\frac{Yt-Yt-1}{Yt-1}\times 100\%$$

де Y_t- показник у поточному році, а Y_{t-1}- показник у попередньому році.

Дані таблиці 2.1 та рисунку 2.1 свідчать про значну нестабільність динаміки прямих іноземних інвестицій в Австрії у 2014–2024 рр. Протягом досліджуваного періоду спостерігалися суттєві коливання як обсягів припливу іноземного капіталу, так і частки країни у світових потоках ПІІ. Така динаміка пояснюється впливом глобальних економічних криз, пандемії COVID-19, енергетичної кризи та загальної нестабільності світової економіки.

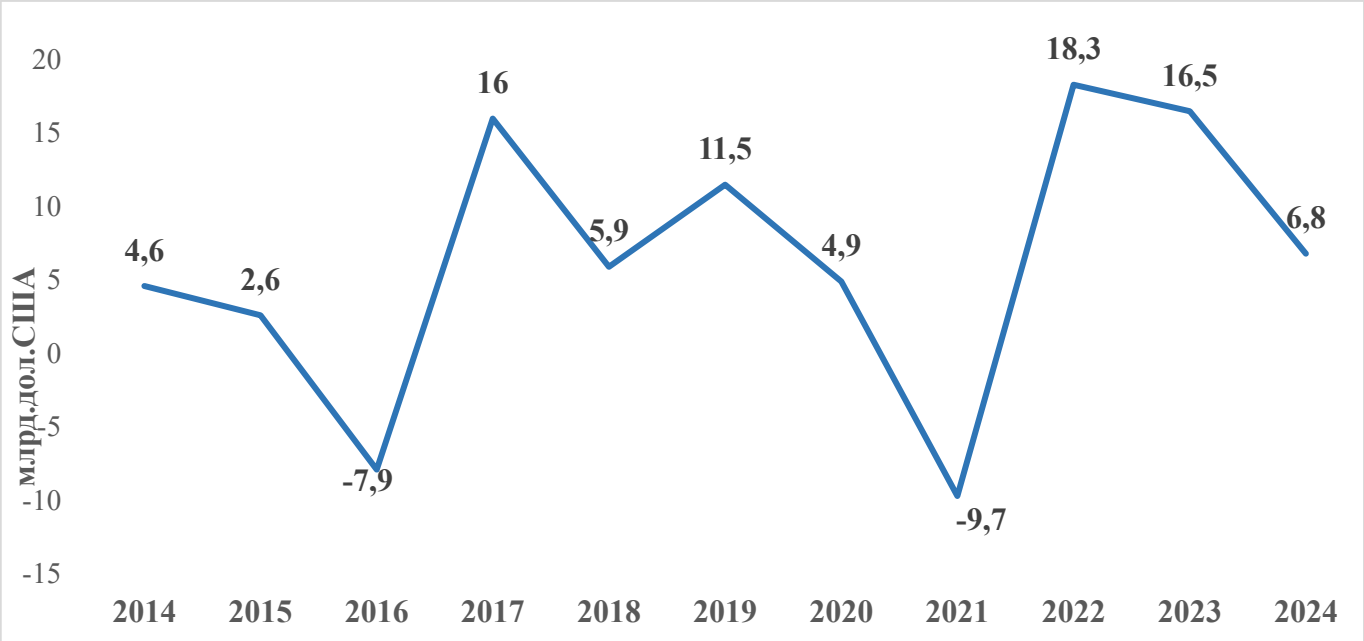

Рис. 2.1 Динаміка припливу ПІІ в Австрію у 2014–2024 рр

Джерело: складено за даними [34]

У 2014-2015 рр. обсяги припливу ПІІ в Австрію залишалися помірними та становили відповідно 4,6 млрд дол. США і 2,6 млрд дол. США. У 2015 році темп зміни був від'ємним (-43,5 %), а частка Австрії у світових потоках ПІІ скоротилася з 0,31 % до 0,12 %, що свідчило про зниження міжнародної інвестиційної активності та уповільнення руху капіталу в європейському регіоні.

У 2016 році було зафіксовано від'ємний показник припливу ПІІ на рівні -7,9 млрд дол. США, а частка Австрії у світових потоках ПІІ становила -0,39 %. Темп зміни досяг -403,8 %, що свідчило про різке скорочення інвестиційної активності. Така ситуація була пов'язана зі змінами у міжнародних фінансових потоках, внутрішньокорпоративними операціями транснаціональних компаній та нестабільністю економічної ситуації в Європі

Уже у 2017 році відбулося суттєве відновлення інвестиційної активності: обсяг припливу ПІІ зріс до 16 млрд дол. США, а темп приросту становив +302,5 %. Частка Австрії у світових потоках ПІІ також збільшилася до 0,90 %, що свідчило про покращення інвестиційного клімату та активізацію міжнародного руху капіталу. У 2018-2019 рр. обсяги ПІІ знову скоротилися до 5,9 млрд дол. США та 4,9 млрд дол. США відповідно. Незважаючи на це, Австрія зберігала позитивну частку у світових потоках ПІІ, що підтверджувало її стабільні позиції як одного з інвестиційних центрів Центральної Європи.

Найбільш кризовим став 2020 рік, коли пандемія COVID-19 спричинила глобальний економічний спад, порушення міжнародних виробничих і логістичних ланцюгів, обмеження міжнародної мобільності та різке зростання невизначеності для інвесторів. Унаслідок цього значна кількість міжнародних компаній скоротила або відклала реалізацію інвестиційних проєктів. Для Австрії це призвело до різкого погіршення показників ПІІ: обсяг інвестицій став від'ємним і становив -9,7 млрд дол. США, частка країни у світових потоках ПІІ знизилася до -1,11 %, а темп зміни становив -295,9 %. Це свідчило

про масштабний відтік капіталу та суттєве скорочення міжнародної інвестиційної активності.

У 2021 році розпочалося поступове відновлення світової економіки та міжнародної інвестиційної активності. Послаблення карантинних обмежень, активізація міжнародної торгівлі та стабілізація фінансових ринків позитивно вплинули на інвестиційні процеси. Обсяг припливу ПІІ в Австрію зріс до 18,3 млрд дол. США, темп приросту становив +289 %, а частка країни у світових потоках ПІІ досягла 1,09 %. Це свідчило про відновлення довіри міжнародних інвесторів до європейських ринків

У 2022 році Австрія зберегла відносно високі показники залучення іноземного капіталу - 16,5 млрд дол. США, а частка країни у світових потоках ПІІ зросла до 1,19 %, що стало одним із найвищих показників за досліджуваний період. Проте саме у цей час економіка Європейського Союзу зіткнулася з енергетичною кризою, стрімким зростанням цін на енергоносії та посиленням інфляційного тиску. Зростання витрат підприємств на енергію, транспорт і оплату праці негативно вплинуло на конкурентоспроможність бізнесу та інвестиційну активність. Унаслідок цього темп зміни ПІІ у 2022 році набув від'ємного значення (-9,7 %).

У 2023 році негативний вплив економічної та енергетичної кризи посилився. Уповільнення економічного розвитку країн ЄС, високі виробничі витрати та збереження геополітичної нестабільності призвели до скорочення обсягів ПІІ до 6,8 млрд дол. США. Частка Австрії у світових потоках ПІІ знизилася до 0,47 %, а темп зміни становив -58,9 %, що свідчило про зниження активності міжнародних інвесторів.

Водночас, у 2024 році спостерігалося часткове відновлення інвестиційної активності. Обсяг ПІІ зріс до 11,5 млрд дол. США, частка Австрії у світових потоках ПІІ збільшилася до 0,77 %, а темп приросту становив +70 %. Це було пов'язано з поступовою стабілізацією економічної ситуації в Європі та адаптацією міжнародного бізнесу до нових економічних умов.

Загалом аналіз динаміки ПІІ свідчить про значну залежність інвестиційної активності Австрії від глобальної економічної кон'юнктури та міжнародних кризових явищ. Незважаючи на суттєві коливання міжнародних інвестиційних потоків, Австрія зберігає відносно стабільні позиції у світовому русі капіталу завдяки високому рівню економічного розвитку, стабільному інституційному середовищу та інтегрованості у європейський економічний простір.

Для більш повного аналізу ПІІ в Австрії доцільно розглянути їх галузеву структуру. Вона дає можливість визначити, які сфери економіки є найбільш привабливими для іноземних інвесторів та які напрями економічної діяльності відіграють ключову роль у залученні міжнародного капіталу.

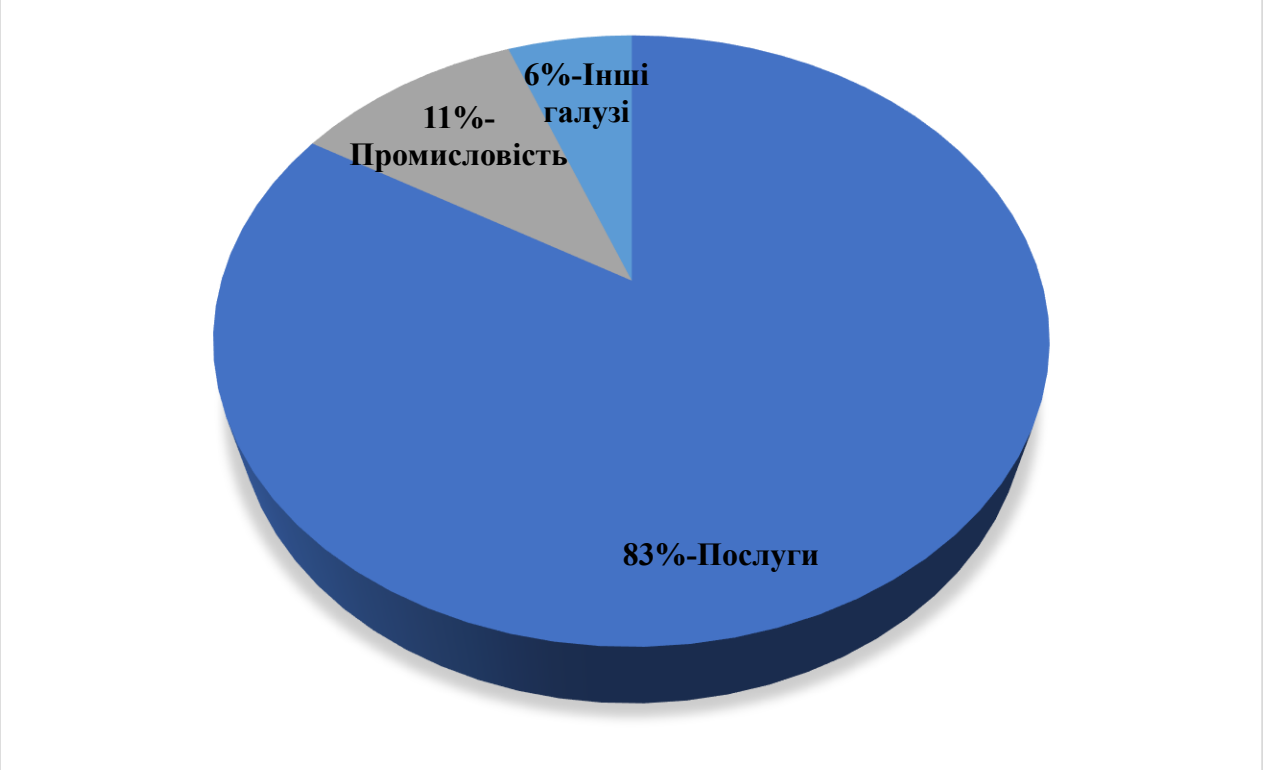

Рис. 2.2 Галузева структура ПІІ в Австрії за 2024 рік

Джерело: складено за даними [41]

Галузева структура ПІІ в Австрії характеризується значним домінуванням сектору послуг, частка якого у 2024 році становила 83,6 % загального обсягу іноземних інвестицій. Така ситуація свідчить про сервісно-орієнтований характер австрійської економіки та високий рівень розвитку третинного сектору. Найбільша частина іноземного капіталу у сфері послуг спрямовується у фінансову діяльність, професійні та науково-технічні послуги, транспорт, торгівлю, нерухомість та інформаційно-комунікаційні технології [41].

Висока інвестиційна привабливість сфери послуг пояснюється стабільністю фінансової системи Австрії, вигідним географічним положенням країни, високим рівнем розвитку інфраструктури та інтегрованістю економіки у внутрішній ринок Європейського Союзу. Крім того, Австрія виконує роль важливого фінансового та логістичного центру Центральної Європи, що сприяє активному залученню іноземного капіталу у банківський сектор, транспортні послуги та міжнародну торгівлю [42].

Другою за значенням галуззю у структурі ПІІ є промисловість, частка якої становить 10,6 %. Значний рівень іноземних інвестицій у промисловий сектор пов’язаний із високим рівнем технологічного розвитку австрійського виробництва, наявністю кваліфікованої робочої сили та активною участю країни у європейських виробничих ланцюгах. Найбільш інвестиційно привабливими галузями є машинобудування, металургія, хімічна та фармацевтична промисловість [41; 43].

Частка інших секторів економіки, зокрема будівництва, сільського господарства, енергетики та водопостачання, залишається незначною. Це свідчить про концентрацію іноземного капіталу переважно у високорозвинених секторах економіки з високою доданою вартістю та значним рівнем прибутковості [42].

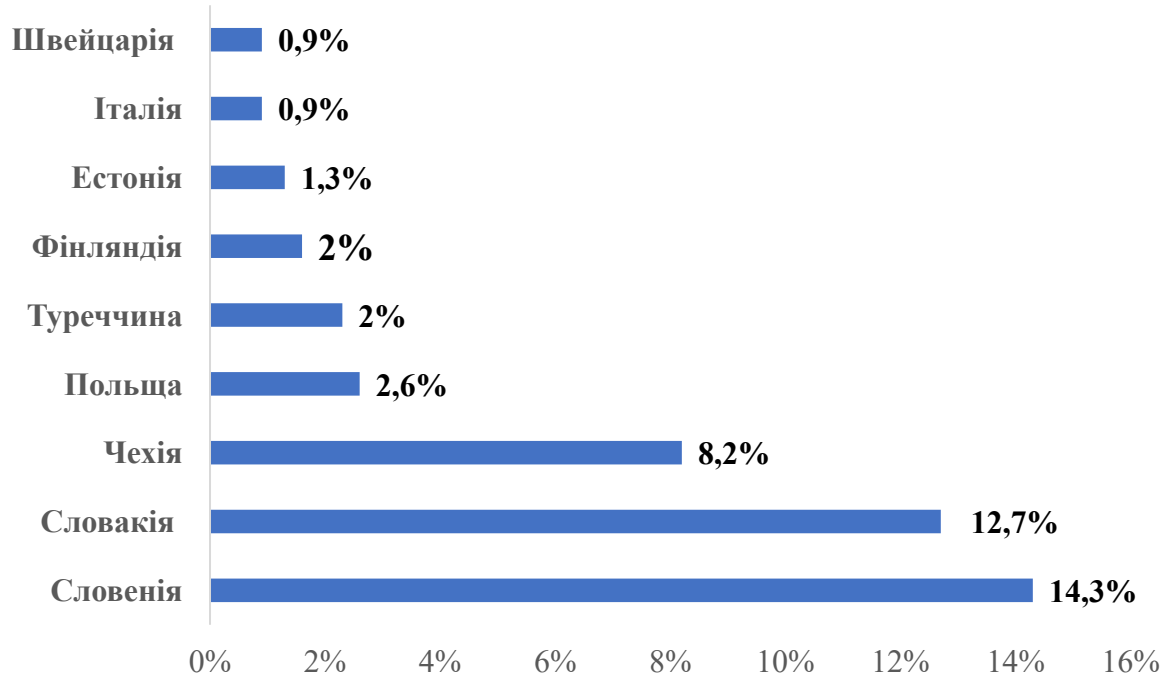
Загалом, галузева структура ПІІ в Австрії демонструє високий рівень розвитку сфери послуг та промисловості, що відповідає сучасній моделі економіки розвинених країн Європейського Союзу. Домінування сектору послуг у структурі іноземних інвестицій підтверджує

конкурентоспроможність Австрії у сфері фінансових, професійних та логістичних послуг на міжнародному рівні [41; 43].

Важливим аспектом аналізу структури прямих іноземних інвестицій є також дослідження географічного розподілу ПІІ, оскільки це дає можливість визначити основні країни-інвестори та оцінити рівень міжнародної економічної інтеграції Австрії. Аналіз країн-інвесторів дозволяє встановити ключових партнерів держави у сфері міжнародного руху капіталу та виявити особливості зовнішньоекономічних зв'язків країни.

Дані OECD відображають основні країни-інвестори відповідно до структури «inward FDI stocks» та охоплюють найбільших міжнародних партнерів Австрії у сфері прямих іноземних інвестицій.

Нижче наведені показники географічної структури ПІІ відображають частку окремих країн у загальному обсязі накопичених прямих іноземних інвестицій в економіці Австрії та дають можливість визначити основних міжнародних інвесторів країни.

Джерело: складено за даними [44]

Таким чином, на основі рис. 2.3 можна зробити висновок, що географічна структура ПІІ в Австрії у 2024 р. характеризується переважанням країн Центральної та Східної Європи серед основних партнерів. Найбільшу частку інвестицій забезпечує Словенія -14,3%, що свідчить про тісні економічні зв'язки між країнами та активну інтеграцію австрійського бізнесу в регіональний ринок. Значну роль також відіграють Словаччина (12,7%) та Чехія (8,2%), що підтверджує високий рівень економічної взаємодії Австрії з сусідніми та близькими за економічним простором державами.

Важливо зазначити, що більшість країн, представлених у структурі ПІІ, є географічними сусідами Австрії або розташовані в безпосередній близькості до неї. Це пояснюється спрощеними логістичними зв'язками, історично сформованими економічними контактами та активною співпрацею в межах Європейського Союзу. Саме тому австрійські інвестори часто надають перевагу країнам регіону Центральної Європи, де існують сприятливі умови для ведення бізнесу та реалізації спільних проєктів.

Порівняно менші частки мають Польща (2,6%), Туреччина та Фінляндія (по 2%), Естонія (1,3%), а також Італія і Швейцарія (по 0,9%). Це свідчить про менш активний рівень інвестиційної співпраці з цими країнами у структурі ПІІ Австрії.

Загалом, графік демонструє, що Австрія орієнтується переважно на регіональне інвестиційне співробітництво, особливо із країнами Центральної Європи, які є важливими торговельно-економічними партнерами держави. Така структура ПІІ формується під впливом географічної близькості, економічної взаємозалежності та інтеграційних процесів у межах європейського ринку.

Таким чином, проведений аналіз показав, що Австрія залишається однією з найбільш інвестиційно привабливих країн Центральної Європи, незважаючи на вплив глобальних економічних криз та нестабільності міжнародного середовища. Динаміка ПІІ у 2019-2024 рр. характеризувалася значними

коливаннями, що було зумовлено наслідками пандемії COVID-19, енергетичною кризою та інфляційними процесами в країнах ЄС.

Водночас галузева структура ПІІ свідчить про домінування сфери послуг, що відповідає сучасній моделі розвитку економіки Австрії та підтверджує її конкурентоспроможність у фінансовій, логістичній та професійній діяльності. Географічна структура інвестицій демонструє переважання країн Центральної та Східної Європи, що пояснюється географічною близькістю, тісними економічними зв'язками та активною інтеграцією в європейський економічний простір.

2.2. Фактори інвестиційної привабливості Австрійської Республіки

У межах даного дослідження для аналізу інвестиційної привабливості Австрії доцільно зосередити увагу на таких чинниках, як макроекономічна стабільність, рівень економічного розвитку, політична стабільність, ефективність законодавчого та інституційного середовища, розвиток інфраструктури, інноваційний потенціал держави, географічне положення країни та умови ведення бізнесу. Вибір саме цих факторів зумовлений тим, що вони найбільш повно характеризують інвестиційний клімат держави та безпосередньо впливають на рішення іноземних інвесторів щодо вкладення капіталу.

Як вже було зазначено у підрозділі 1.2, саме сукупність економічних, інституційних, політичних, інфраструктурних та географічних чинників формує рівень інвестиційної привабливості країни та визначає її конкурентоспроможність на міжнародному ринку капіталу.

Крім того, зазначені чинники найчастіше використовуються міжнародними організаціями та рейтинговими агентствами при оцінюванні інвестиційної привабливості країн і визначенні їх конкурентоспроможності на міжнародному ринку капіталу [35;36;37;38;39;40]. Саме тому вони були обрані як основа для подальшого аналізу інвестиційної привабливості Австрії.

Макроекономічна стабільність є одним із базових чинників інвестиційної привабливості Австрії, оскільки вона визначає передбачуваність економічного середовища, рівень ризиків та довіру іноземних інвесторів. Австрія традиційно належить до економічно стабільних країн Європи, однак у 2023–2024 рр. її економіка зіткнулася з наслідками енергетичного шоку, високої інфляції та слабкого зовнішнього попиту. За даними IMF, реальний ВВП Австрії скоротився на 0,9 % у 2023 р. та на 1,3 % у 2024 р., що свідчить про тимчасове погіршення макроекономічної динаміки [45].

Водночас інфляційний тиск поступово знижується. За даними OeNB, гармонізована інфляція в Австрії зменшилася з 7,7 % у 2023 р. до прогнозованих 2,9 % у 2024 р., що свідчить про поступову стабілізацію цінового середовища [46]. Однак високі витрати на енергію, заробітну плату та слабкість промислового сектору продовжують обмежувати економічне відновлення країни.

Для іноземних інвесторів макроекономічна стабільність Австрії має подвійне значення. З одного боку, членство країни в ЄС та Єврозоні, розвинена банківська система й високий рівень інституційної передбачуваності зменшують валютні та фінансові ризики. З іншого боку, рецесія останніх років, бюджетний дефіцит і слабке економічне зростання можуть стримувати нові інвестиційні рішення. Отже, макроекономічна стабільність залишається однією з ключових переваг Австрії як країни-реципієнта ПІІ [47].

Рівень економічного розвитку є важливим фактором інвестиційної привабливості, оскільки він визначає місткість ринку, купівельну спроможність населення, продуктивність економіки та здатність країни ефективно використовувати іноземний капітал. Австрія належить до високорозвинених економік Європи: за даними IMF, ВВП на душу населення у 2024 р. становив понад 56 тис. дол. США [45].

OECD також зазначає, що Австрія входить до групи країн із високим рівнем продуктивності праці та доходів населення [48]. Для іноземних

інвесторів це є позитивним фактором, оскільки високий рівень доходів населення формує значний внутрішній попит на товари й послуги та створює сприятливі умови для розвитку міжнародного бізнесу.

Водночас у 2024 р. австрійська економіка продемонструвала уповільнення темпів економічного розвитку. За даними Statistics Austria, найбільший спад спостерігався у промисловому секторі, що було пов'язано зі слабким зовнішнім попитом і високими виробничими витратами [49]. Незважаючи на це, Австрія зберігає високий рівень економічного розвитку, що позитивно впливає на її інвестиційну привабливість.

Політична стабільність є одним із ключових чинників для іноземних інвесторів, оскільки вона визначає передбачуваність державної політики та рівень політичних ризиків. Австрія характеризується стабільною демократичною системою, розвиненими державними інституціями та високим рівнем правової культури, що позитивно впливає на інвестиційний клімат країни [50].

За оцінками «Worldwide Governance Indicators» Світового банку, Австрія демонструє високі показники ефективності державного управління, верховенства права та контролю корупції [50]. Водночас показник політичної стабільності країни у 2024 р. залишався на високому рівні, що свідчить про відносно низькі політичні ризики для інвесторів [51].

Для ПІІ політична стабільність Австрії має важливе значення, оскільки забезпечує передбачуваність регуляторної політики та довіру до державних інституцій. Саме стабільне політичне середовище сприяє довгостроковому плануванню діяльності міжнародних компаній та підтримує позитивний інвестиційний імідж країни.

Законодавче та інституційне середовище є важливим фактором інвестиційної привабливості Австрії, оскільки воно визначає рівень захисту прав інвесторів, стабільність регуляторної системи та ефективність державного управління. Австрія має розвинену правову систему та належить до країн із високим рівнем верховенства права [52].

У звіті European Commission Rule of Law Report 2024 зазначається, що рівень незалежності судової системи Австрії залишається високим, а державні інституції функціонують ефективно [54]. Це позитивно впливає на інвестиційний клімат та знижує ризики для іноземних інвесторів.

Разом із тим Transparency International у 2024 р. оцінила Австрію у 69 балів зі 100 у Corruption Perceptions Index [55]. Хоча це свідчить про відносно низький рівень корупції, певні інституційні проблеми все ще залишаються актуальними. Загалом законодавче та інституційне середовище Австрії залишається одним із найбільш стабільних у Європі, що позитивно впливає на залучення ПІІ.

Розвинена інфраструктура є важливою перевагою Австрійської Республіки як країни-реципієнта ПІІ. Вона забезпечує ефективне функціонування логістики, транспорту, зв'язку та міжнародного бізнесу. За даними Advantage Austria, країна має одну з найбільш розвинених транспортних систем у Центральній Європі [54].

Важливе значення для інвесторів має також рівень розвитку цифрової інфраструктури. Згідно зі звітом European Commission Digital Decade Country Report 2024, Австрія активно розвиває мережі високошвидкісного інтернету та цифрові технології [55].

Для міжнародних компаній розвинена транспортна й цифрова інфраструктура знижує логістичні витрати та полегшує інтеграцію у європейські виробничі ланцюги. Саме тому інфраструктурний розвиток є одним із важливих факторів інвестиційної привабливості Австрії.

Інноваційний потенціал є одним із ключових факторів конкурентоспроможності Австрії та її інвестиційної привабливості. Країна активно підтримує розвиток науки, технологій та інноваційної діяльності. За даними Statistics Austria, у 2024 р. витрати на дослідження та розробки становили понад 3,3 % ВВП [56].

У European Innovation Scoreboard 2024 Австрія належить до групи «Strong Innovators», що свідчить про високий рівень інноваційного розвитку держави

[58]. Для іноземних інвесторів це є важливим фактором, оскільки інноваційне середовище сприяє розвитку високотехнологічного виробництва та створенню продукції з високою доданою вартістю.

Водночас OECD зазначає, що Австрія має потенціал для подальшого розвитку венчурного фінансування та комерціалізації інновацій [48]. Незважаючи на це, високий рівень інноваційного розвитку позитивно впливає на залучення ПІІ у високотехнологічні сектори економіки.

Географічне положення Австрії є одним із важливих факторів її інвестиційної привабливості. Країна розташована у центрі Європи та має вигідне транспортно-логістичне положення, що забезпечує доступ до ринків Західної, Центральної та Східної Європи [58].

Austrian Business Agency зазначає, що Австрія виступає важливим економічним і логістичним вузлом Європи [58]. Завдяки центральному розташуванню країна є зручною платформою для міжнародних компаній, які прагнуть працювати одночасно на кількох європейських ринках.

Для іноземних інвесторів вигідне географічне положення Австрії означає зниження транспортних витрат, спрощення доступу до ринків ЄС та можливість інтеграції у міжнародні виробничі й логістичні мережі. Саме тому географічний фактор є важливою складовою інвестиційної привабливості держави.

Умови ведення бізнесу безпосередньо впливають на рішення іноземних компаній щодо здійснення інвестицій. Австрія характеризується стабільним діловим середовищем, високою якістю державних послуг та ефективною системою підтримки бізнесу [58].

OECD зазначає, що Австрія має розвинене підприємницьке середовище, однак окремі регуляторні процедури залишаються складнішими, ніж у середньому серед країн OECD [48]. Це стосується насамперед окремих професійних та адміністративних обмежень.

Важливу роль відіграє також податкова система країни. За даними PwC, ставка корпоративного податку в Австрії у 2024 р. становила 23 % [59].

Загалом сприятливі умови ведення бізнесу, стабільність регуляторного середовища та високий рівень економічного розвитку позитивно впливають на інвестиційну привабливість Австрії та сприяють залученню прямих іноземних інвестицій.

Таблиця 2.2

Основні фактори інвестиційної привабливості Австрії для залучення ПІІ

Фактор	Характеристика фактора в Австрії	Вплив на залучення ПІІ
Макроекономічна стабільність	Стабільна фінансова система, членство в ЄС та Єврозоні, високий рівень економічної передбачуваності.	Знижує макроекономічні та валютні ризики для іноземних інвесторів.
Рівень економічного розвитку	Високий рівень ВВП на душу населення, розвинена структура економіки, розвинений внутрішній ринок.	Формує високий платоспроможний попит та сприятливі умови для розвитку міжнародного бізнесу.
Політична стабільність	Стабільна демократична система, ефективне державне управління, низький рівень політичних ризиків.	Підвищує довіру іноземних інвесторів та забезпечує передбачуваність інвестиційного середовища
Законодавче та інституційне середовище	Високий рівень захисту прав власності, ефективна правова система, стабільне регуляторне середовище.	Зменшує інституційні ризики та забезпечує захист інтересів інвесторів.
Розвиток інфраструктури	Розвинена транспортна, фінансова та цифрова інфраструктура.	Полегшує логістику, доступ до ринків та інтеграцію у міжнародні виробничі ланцюги.
Інноваційний потенціал	Високий рівень витрат на R&D, підтримка інновацій	Сприяє залученню інвестицій у технологічні та

	та високотехнологічних секторів	інноваційні галузі економіки.
Географічне положення	Центральне розташування у Європі та доступ до ринків країн ЄС.	Підвищує логістичну та торговельну привабливість країни для міжнародного бізнесу.
Умови ведення бізнесу	Стабільне ділове середовище, підтримка підприємництва, відносно конкурентна податкова система.	Створює сприятливі умови для діяльності іноземних компаній та реалізації інвестиційних проєктів.

Джерело: складено автором за [35;36;37;38;39;40;45;46;47;48;49;50;51;52;53;54;55;56;57;58;59]

Отже, проведений аналіз показав, що Австрія залишається однією з найбільш стабільна політична система створюють сприятливі умови для залучення прямих іноземних інвестицій. Важливу роль також відіграють розвинена інфраструктура інвестиційно привабливих країн Європи. Високий рівень економічного розвитку, макроекономічна стабільність, ефективне інституційне середовище та, високий рівень інноваційного розвитку, вигідне географічне положення та сприятливі умови ведення бізнесу.

Разом із тим, економіка Австрії, як і економіки інших європейських країн, зазнає впливу сучасних глобальних викликів, зокрема інфляційного тиску, уповільнення економічного зростання та нестабільності світової економіки. Однак навіть за таких умов країна зберігає високий рівень довіри з боку іноземних інвесторів завдяки стабільності економічного та правового середовища. Таким чином, сукупність проаналізованих факторів формує позитивний інвестиційний імідж Австрії та забезпечує її конкурентні позиції на міжнародному ринку капіталу.

2.3 Перспективи залучення ПІІ в Австрійську Республіку

Незважаючи на вплив сучасних глобальних економічних викликів, Австрія зберігає високий рівень інвестиційної привабливості та важливі позиції на міжнародному ринку капіталу. У сучасних умовах країни конкурують не лише за обсяги іноземного капіталу, а й за залучення стратегічних, довгострокових та інноваційно орієнтованих інвестицій, здатних забезпечити економічне зростання, технологічний розвиток і підвищення міжнародної конкурентоспроможності [46; 47].

Австрія традиційно належить до найбільш стабільних і економічно розвинених країн Європейського Союзу, що позитивно впливає на її позиції у міжнародному русі капіталу. Водночас упродовж останніх років австрійська економіка зазнала впливу уповільнення економічного зростання, інфляційного тиску, високих енергетичних витрат та нестабільності світового економічного середовища [46; 47]. Такі процеси впливають на інвестиційні рішення міжнародних компаній та визначають сучасні тенденції розвитку ПІІ.

Разом із тим Австрія зберігає значний потенціал для подальшого залучення іноземних інвестицій завдяки стабільному інституційному середовищу, високому рівню розвитку інфраструктури, інноваційному потенціалу та вигідному географічному положенню в центрі Європи [49; 59]. У зв’язку з цим важливого значення набуває визначення перспективних напрямів розвитку ПІІ, оцінка сучасних тенденцій міжнародного інвестування та ролі Австрії у європейському економічному просторі.

У сучасних умовах міжнародний рух капіталу суттєво змінюється під впливом геополітичної нестабільності, цифровізації економіки та трансформації глобальних виробничих ланцюгів. За даними UNCTAD, у 2024 році світові потоки прямих іноземних інвестицій скоротилися приблизно на 11 %, що свідчить про зростання обережності міжнародних інвесторів та переорієнтацію капіталу на більш стабільні й технологічно розвинені економіки [34]. Одночасно міжнародні компанії дедалі активніше

використовують моделі nearshoring та friendshoring. Nearshoring передбачає перенесення виробництва до географічно близьких країн для скорочення логістичних витрат і зниження ризиків постачання, тоді як friendshoring орієнтується на співпрацю з політично та економічно надійними державами-партнерами [61].

Для Австрії такі тенденції створюють додаткові можливості для залучення ПІІ. Країна має вигідне розташування між державами Західної Європи та ринками Центральної і Східної Європи, що посилює її роль як логістичного та виробничого центру в межах ЄС [61]. Високий рівень економічної стабільності, розвинена інфраструктура та інтегрованість у європейський ринок підтримують інвестиційну привабливість Австрії для міжнародних компаній.

Найбільш перспективними напрямами залучення іноземного капіталу є автомобілебудування, фармацевтична промисловість, інформаційно-комунікаційні технології, електроніка та фінансовий сектор [61]. Значний потенціал має також розвиток цифрових технологій і штучного інтелекту. У межах програми Digital Decade Austria уряд підтримує розвиток цифрової інфраструктури, технологічних стартапів та інноваційних рішень [62]. Це створює сприятливі умови для діяльності міжнародних технологічних компаній і залучення інвестицій у цифровий сектор.

Важливе значення для майбутнього залучення ПІІ має також сфера досліджень і розробок (R&D). Австрія належить до країн ЄС із високим рівнем інноваційного розвитку та значними витратами на наукові дослідження [64]. Наявність кваліфікованої робочої сили та сучасної наукової бази підвищує привабливість країни для інноваційних інвестицій і створення міжнародних дослідницьких центрів

Крім того, значний потенціал для залучення іноземного капіталу має зелена енергетика. Реалізація Європейського зеленого курсу стимулює розвиток відновлюваної енергетики, енергоефективності та екологічної модернізації виробництва [63]. У зв’язку з цим зростає зацікавленість

міжнародних інвесторів у реалізації «зелених» проєктів у країнах Європейського Союзу, зокрема й в Австрії.

Отже, під впливом сучасних глобальних тенденцій та особливостей економічного розвитку Австрії формуються перспективні напрями залучення прямих іноземних інвестицій, узагальнені в таблиці 2.4.

Таблиця 2.3

Перспективні напрями залучення прямих іноземних інвестицій в Австрії

Напрям залучення ПІІ	Чинники інвестиційної привабливості	Потенційний вплив на економіку Австрії
Цифрові технології та штучний інтелект	Активна цифровізація економіки, державна підтримка технологічних проєктів, високий рівень цифрової інфраструктури та кваліфікованих кадрів	Збільшення інвестицій у технологічний сектор, розвиток цифрових сервісів та інновацій
Дослідження та розробки (R&D)	Високий рівень розвитку науки та інновацій, значні витрати на дослідження, наявність кваліфікованої робочої сили	Створення міжнародних дослідницьких центрів та посилення інноваційного потенціалу
Зелена енергетика	Реалізація Європейського зеленого курсу, розвиток відновлюваної енергетики та екологічних технологій	Модернізація енергетики, зростання «зелених» інвестицій та підвищення енергоефективності
Логістика та транспорт	Вигідне розташування Австрії в центрі Європи та розвинена транспортна інфраструктура	Розширення транспортно-логістичної діяльності та зміцнення позицій Австрії у європейській системі перевезень
Високотехнологічне виробництво	Інтеграція у виробничі ланцюги ЄС, розвиток	Збільшення промислових ПІІ та розвиток машинобудування,

	nearshoring та наявність кваліфікованих працівників	електроніки й фармацевтики

Джерело: складено автором за [34; 59; 61-64]

Для оцінки перспектив залучення прямих іноземних інвестицій в Австрії доцільно провести SWOT-аналіз інвестиційного середовища країни. Такий аналіз дає можливість визначити основні сильні та слабкі сторони австрійської економіки, а також оцінити зовнішні можливості й загрози, які впливають на інвестиційну привабливість держави. SWOT-аналіз дозволяє комплексно оцінити конкурентні переваги Австрії у міжнародному русі капіталу та виявити фактори, що можуть впливати на подальше залучення ПІІ.

Таблиця 2.4

SWOT-аналіз перспектив залучення прямих іноземних інвестицій в Австрії

Сильні сторони (Strengths)	Слабкі сторони (Weaknesses)
-Високий рівень інноваційного розвитку -Вигідне географічне розташування в центрі Європи -Стабільне інституційне та правове середовище -Кваліфікована робоча сила -Високий рівень розвитку інфраструктури -Доступ до єдиного ринку ЄС -Розвинений фінансовий сектор	-Високі витрати на енергію та виробництво -Уповільнення темпів економічного зростання -Високий рівень витрат на оплату праці -Податкове навантаження на бізнес; -Залежність економіки від зовнішньої економічної кон'юнктури -Вплив інфляційного тиску на інвестиційну активність
Можливості (Opportunities)	Загрози (Threats)

-Розвиток nearshoring та friendshoring у країнах ЄС -Зростання інвестицій у цифрові технології та штучний інтелект -Збільшення попиту на ESG- та «зелені» інвестиції -Розвиток відновлюваної енергетики та енергоефективних технологій -Залучення інвестицій у сферу досліджень і розробок (R&D) -Посилення ролі Австрії у транспортно-логістичній системі Європи -Зростання інтересу міжнародних компаній до стабільних європейських ринків -Поглиблення економічної інтеграції в межах ЄС	-Геополітична та економічна нестабільність у світі -Уповільнення економічного розвитку країн ЄС -Посилення міжнародної конкуренції за залучення ПІІ -Енергетичні кризи та інфляційний тиск -Скорочення світових потоків прямих іноземних інвестицій -Ризики порушення міжнародних виробничих і логістичних ланцюгів

Джерело: складено автором за [46–49; 51; 55–58]

Таким чином, результати SWOT-аналізу свідчать, що Австрія має значні конкурентні переваги для залучення прямих іноземних інвестицій. Найважливішими серед них є стабільне інституційне середовище, вигідне географічне розташування, високий рівень розвитку інфраструктури та інноваційний потенціал економіки. Водночас на інвестиційну активність можуть негативно впливати високі енергетичні та виробничі витрати, інфляційний тиск і уповільнення економічного зростання.

Разом із тим сучасні глобальні тенденції створюють для Австрії додаткові можливості залучення ПІІ, зокрема у сферах цифрових технологій, досліджень і розробок, зеленої енергетики та високотехнологічного виробництва. Водночас збереження геополітичної нестабільності, посилення міжнародної конкуренції за іноземний капітал та нестабільність світової

економіки можуть стримувати подальше зростання інвестиційної активності. З урахуванням визначених факторів доцільно здійснити прогнозування подальшої динаміки ПІІ в Австрії.

Висновки до розділу 2

1.У підрозділі 2.1 було досліджено динаміку та структуру прямих іноземних інвестицій в Австрії у 2014–2024 рр. Проведений аналіз показав, що обсяги ПІІ в країні характеризувалися значними коливаннями під впливом глобальних економічних процесів, пандемії COVID-19, енергетичної кризи та інфляційного тиску в країнах Європейського Союзу. Найбільше скорочення інвестиційної активності спостерігалося у кризові періоди 2016 та 2020 років, коли було зафіксовано від'ємні значення припливу ПІІ. Водночас уже у 2021–2022 рр. відбулося поступове відновлення міжнародної інвестиційної активності. Аналіз структури ПІІ показав домінування сфери послуг, зокрема фінансової діяльності, транспорту, професійних послуг та інформаційно-комунікаційних технологій. Значну роль також відіграє промисловий сектор, насамперед машинобудування, фармацевтична та високотехнологічна промисловість. Географічна структура ПІІ свідчить про активну інвестиційну взаємодію Австрії з країнами Центральної та Східної Європи, що пояснюється вигідним географічним положенням країни та високим рівнем інтеграції в економічний простір ЄС.

2.У підрозділі 2.2 було проаналізовано основні фактори інвестиційної привабливості Австрії. Дослідження показало, що країна залишається однією з найбільш стабільних та економічно розвинених держав Європи, що позитивно впливає на її позиції на міжнародному ринку капіталу. Важливими перевагами Австрії є макроекономічна та політична стабільність, ефективне законодавче та інституційне середовище, високий рівень розвитку транспортної й цифрової інфраструктури, значний інноваційний потенціал та вигідне географічне положення в центрі Європи. Також позитивний вплив на

залучення ПІІ мають членство країни в ЄС та Єврозоні, високий рівень розвитку фінансової системи та сприятливі умови ведення бізнесу. Водночас було встановлено, що на інвестиційну активність негативно впливають високі витрати на енергію та оплату праці, інфляційний тиск, уповільнення темпів економічного зростання та залежність економіки Австрії від загальної економічної ситуації в Європейському Союзі.

3.У підрозділі 2.3 було досліджено перспективи залучення прямих іноземних інвестицій в Австрії в умовах сучасних глобальних економічних змін. Встановлено, що важливий вплив на міжнародний рух капіталу сьогодні мають процеси цифровізації, трансформації виробничих ланцюгів, розвиток nearshoring та friendshoring, а також зростання попиту на «зелені» та інноваційні інвестиції. Для Австрії такі тенденції створюють додаткові можливості для залучення іноземного капіталу, насамперед у сфери цифрових технологій, штучного інтелекту, досліджень і розробок, зеленої енергетики, логістики та високотехнологічного виробництва. Проведений SWOT-аналіз підтвердив, що Австрія має значні конкурентні переваги для подальшого залучення ПІІ завдяки стабільному інституційному середовищу, високому рівню розвитку інфраструктури, інноваційному потенціалу та вигідному географічному положенню. Разом із тим перспективи інвестиційної активності залишатимуться залежними від темпів економічного відновлення ЄС, рівня геополітичної стабільності, динаміки світової економіки та міжнародної конкуренції за іноземний капітал.

ВИСНОВКИ

1.У процесі дослідження було розглянуто теоретичні засади прямих іноземних інвестицій та визначено їх роль у розвитку національної економіки. Встановлено, що ПІІ є важливим джерелом фінансових ресурсів, сприяють модернізації виробництва, розвитку інноваційної діяльності та інтеграції держав у міжнародний економічний простір. Дослідження показало, що рівень залучення іноземного капіталу значною мірою залежить від макроекономічної стабільності, якості інституційного середовища, розвитку інфраструктури, інноваційного потенціалу та загального інвестиційного клімату країни.

2.У роботі було проаналізовано сучасний стан прямих іноземних інвестицій в Австрійській республіці. Встановлено, що упродовж 2014–2024 рр. динаміка ПІІ характеризувалася суттєвими коливаннями під впливом пандемії COVID-19, енергетичної кризи, інфляційного тиску та уповільнення економічного розвитку країн Європейського Союзу. Незважаючи на нестабільність міжнародних інвестиційних потоків, Австрія зберегла важливі позиції у міжнародному русі капіталу та високий рівень інвестиційної привабливості.

3.Проведений аналіз показав, що найбільша частка іноземних інвестицій в Австрії спрямовується у сферу послуг, зокрема у фінансову діяльність, транспорт, професійні послуги та інформаційно-комунікаційні технології. Водночас значну роль у структурі ПІІ відіграють високотехнологічне

виробництво, машинобудування та фармацевтична промисловість. Географічна структура інвестицій свідчить про активну економічну взаємодію Австрії з країнами Центральної та Східної Європи, що пояснюється вигідним географічним положенням держави та її інтегрованістю у європейський економічний простір.

4.У ході дослідження було визначено основні фактори інвестиційної привабливості Австрії. До ключових переваг країни належать політична та макроекономічна стабільність, ефективне законодавче середовище, високий рівень розвитку інфраструктури, значний інноваційний потенціал і сприятливі умови ведення бізнесу. Разом із тим було встановлено, що на інвестиційну активність негативно впливають високі витрати на енергію та виробництво, інфляційний тиск, уповільнення темпів економічного зростання та залежність економіки від зовнішньої економічної ситуації.

5.Окрему увагу було приділено перспективам подальшого залучення ПІІ в Австрію. Дослідження показало, що сучасні глобальні тенденції створюють для країни нові можливості розвитку міжнародного інвестування. Найбільш перспективними напрямами залучення іноземного капіталу визначено цифрові технології, штучний інтелект, дослідження та розробки, зелену енергетику, логістику та високотехнологічне виробництво. Водночас подальша динаміка ПІІ значною мірою залежатиме від економічного відновлення країн ЄС, рівня геополітичної стабільності та загального стану світової економіки.

Таким чином, проведене дослідження підтвердило, що Австрійська Республіка залишається однією з найбільш інвестиційно привабливих країн Європи. Поєднання стабільного економічного середовища, високого рівня розвитку інновацій та вигідного географічного положення створює сприятливі умови для подальшого залучення прямих іноземних інвестицій навіть в умовах сучасних глобальних викликів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Caetano R. V., Marques A. C., Afonso T. L. Can Sustainable Development Induce Foreign Direct Investment? Analysis of the Complex Inward and Outward Flows of Investment in European Union Countries. *Journal of the Knowledge Economy.* 2024. Vol. 15. Issue 2. P. 9756–9783. DOI: https://doi.org/10.1007/s13132-023-01473-9.

2. Clark R., Kentor J. Foreign Capital and Economic Growth: A Social Network Analysis, 2001–2017. Sociological Perspectives. 2022. Vol. 65. Issue 3. P. 580–607. DOI: https://doi.org/10.1177/07311214211035150.

3. Deonanan R., Conrad D. Foreign Direct Investment and Economic Growth in Guyana: The Role of Financial Sector Development. The Review of Black Political Economy. 2022. Vol. 49. Issue 3. P. 309–326. DOI: https://doi.org/10.1177/00346446221094866.

4. Destek M. A., Sohag K., Aydın S., Destek G. Foreign direct investment, stock market capitalization, and sustainable development: relative impacts of domestic and foreign capital. Environmental Science and Pollution Research. 2023. Vol. 30. Issue 11. P. 28903–28915. DOI: https://doi.org/10.1007/s11356-022-24066-6.

5. Imran M., Rashid A. The Empirical Determinants of Foreign Direct Investment Episodes. Global Journal of Emerging Market Economies. 2023. Vol. 15. Issue 3. P. 409–435. DOI: https://doi.org/10.1177/09749101221116720.

6. Islam M. S., Beloucif A. Determinants of Foreign Direct Investment: A Systematic Review of the Empirical Studies. Foreign Trade Review. 2024. Vol. 59. Issue 2. P. 309–337. DOI: https://doi.org/10.1177/00157325231158846.

7. Izadi J., Madirimov B. Effect of foreign direct investment on sustainable development goals? Evidence from Eurasian countries. Journal of Sustainable Finance & Investment. 2023. P. 1–20. DOI: https://doi.org/10.1080/20430795.2022.2163846.

8. Jinji N., Zhang X., Haruna S. Deep Integration, Global Firms, and Technology Spillovers. Singapore : Springer Singapore, 2022. 178 p. DOI: https://doi.org/10.1007/978-981-16-5210-3.

9. Nguyen M.-L. T. Foreign direct investment and economic growth: The role of financial development. Cogent Business & Management. 2022. Vol. 9. Issue 1. Article 2127193. DOI: https://doi.org/10.1080/23311975.2022.2127193.

10. Nupehewa S., Liyanage S., Polkotuwa D., Thiyagarajah M., Jayathilaka R., Lokeshwara A. More than just investment: Causality analysis between foreign direct investment and economic growth. PLOS ONE. 2022. Vol. 17. Issue 11. e0276621. DOI: https://doi.org/10.1371/journal.pone.0276621.

11. Ross A. G., Fleming N. The impact of Chinese foreign direct investment on host country economic growth. Local Economy. 2022. Vol. 37. Issue 6. P. 507–525. DOI: https://doi.org/10.1177/02690942231162850.

12. Апальков С. С., Бененсон О. О., Булатова О. В., Волкова Н. В., Голей Ю. М., Джур О. Є., Джусов О. А., Довгаль Г. В., Довгаль О. А., Зайковський О. С., Зінченко О. А., Корх Н. О., Крупський О. П., Марена Т. В., Махова Л. В., Мешко Н. П., Ніколаєв М. Є., Ніколаєнко А. С., Панкова Л. І., Стасюк Ю. М. Глобальна економіка: актуальні проблеми та вектори розвитку : монографія. Дніпро : ДНУ, 2021. 426 с. DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.5837849.

13. Варцаба В. В. Прямі іноземні інвестиції в Україні: воєнний контекст. Науковий вісник Ужгородського університету. Серія «Економіка».

2024. № 1(63). С. 201–209. URL: https://visnyk-ekon.uzhnu.edu.ua/article/view/303414 (дата звернення: 26.04.2026)

14. Вітер В., Вітер С. Іноземні інвестиції як фактор забезпечення економічної безпеки України. Суспільство та безпека. 2024. № 1(2). С. 14–20. URL:https://eztuir.ztu.edu.ua/handle/123456789/8535 (дата звернення: 26.04.2026)

15. Гаврилюк І. Світові тенденції міжнародного руху капіталу. Економіка та суспільство. 2024. № 61. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-35.

16. Грамотнєв В. Е. Сутність та модель впливу ПІІ на суспільство. Київський економічний науковий журнал. 2024. № 6. С. 17–23. DOI: https://doi.org/10.32782/2786-765X/2024-6-3.

17. Грамотнєв В. Соціальний вимір прямих іноземних інвестицій в Україні. Економіка та суспільство. 2024. № 66. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-66-64.

18. Гринчук Т. Прямі іноземні інвестиції в економіці України: стан та фактори, що впливають на процес їх залучення. Вісник Хмельницького національного університету. Економічні науки. 2024. Т. 328. № 2. С. 306–309. DOI: https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-328-37.

19. Дзюбановська Н., Маслій В. Оцінка впливу прямих іноземних інвестицій на доходи місцевих бюджетів України. Економіка та суспільство. 2023. № 49. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-49-48.

20. Довгаль О. А. Міжнародні економічні відносини : підручник / за ред. О. А. Довгаль. 2-ге вид., перероб. та доп. Харків : Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, 2025. 852 с. ISBN 978-966-285-868-6. URL: https://ekhnuir.karazin.ua/handle/123456789/23290 (дата звернення: 26.04.2026).

21. Довгаль О. А. Світова економіка : підручник / за ред. О. А. Довгаль. 2-ге вид., перероб. та доп. Харків : Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, 2025. 532 с. ISBN 978-966-285-867-9.

URL: https://ekhnuir.karazin.ua/handle/123456789/23291 (дата звернення: 26.04.2026).

22. Довгенко Я. Оцінка та моделювання залежності прямих іноземних інвестиції від макроекономічних чинників. Економіка та суспільство. 2021. № 29. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-29-1.

23. Марусяк Н. Л., Ратушняк Д. В., Кулько К. Є. Роль прямих іноземних інвестицій в діяльності національних підприємств. Економіка та суспільство. 2022. № 38. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2022-38-45.

24. Матюшенко І. Ю. Міжнародний інвестиційний менеджмент : навчальний посібник для студентів спеціальностей 8.03050301 «Міжнародна економіка», 8.03060104 «Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності». Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2014. 520 с. URL: https://repository.hneu.edu.ua/handle/123456789/7963 (дата звернення: 26.04.2026).

25. Прокопенко Н. С., Зіник О. Б. Оцінка доцільності прямих іноземних інвестицій в національну економіку. Розвиток міста. 2025. № 2(06). С. 127–135. DOI: https://doi.org/10.32782/city-development.2025.2-17.

26. Савченко М. В., Порохня В. А. Вплив геополітичної нестабільності на міжнародні інвестиційні потоки. Економіка і організація управління. 2024. № 1(53). С. 90–97. DOI: https://doi.org/10.31558/2307-2318.2024.1.9.

27. Сливка О. А., Маслій В. В., Бляск В. І. Tax Hell Index як інструмент оцінки впливу податкової політики на прямі іноземні інвестиції. Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Економічні науки. 2024. № 3(75). URL: https://ouci.dntb.gov.ua/works/9Qxg6VAl/ (дата звернення: 26.04.2026)

28. Ставицький А., Харламова Г., Шпирко В. Вплив політичних та технологічних факторів на прямі іноземні інвестиції: порівняльний економіко-математичний аналіз України та країн світу. Вісник Київського національного

університету імені Тараса Шевченка. Економіка. 2023. № 2(223). С. 131–142. DOI: https://doi.org/10.17721/1728-2667.2023/223-2/18.

29. Тимоць М., Стахів Г. Фінансові аспекти залучення іноземних інвестицій в умовах воєнного стану. Економіка та суспільство. 2023. № 47. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-47-70.

30. Шевченко Л. Тенденції та фактори впливу на інвестиційну привабливість української економіки. Економіка та суспільство. 2024. № 69. DOI: https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-69-55.

31. International Monetary Fund. Balance of Payments and International Investment Position Manual. Sixth Edition (BPM6). Washington, D.C. : International Monetary Fund, 2009. URL: https://www.imf.org/external/pubs/ft/bop/2007/pdf/BPM6.pdf (дата звернення: 06.05.2026).

32. World Bank. Metadata Glossary. Foreign direct investment, net inflows in reporting economy. URL: https://databank.worldbank.org/metadataglossary/international-debt-statistics/series/BX.KLT.DINV.CD.DT (дата звернення: 06.05.2026).

33. OECD. OECD Benchmark Definition of Foreign Direct Investment. Fifth Edition. Paris : OECD Publishing, 2025. 297 p. DOI: https://doi.org/10.1787/7f05c0a3-en.

34. UNCTAD. World Investment Report 2025: International investment in the digital economy. Geneva : UN Trade and Development, 2025. URL: https://unctad.org/publication/world-investment-report-2025 (дата звернення: 06.05.2026).

35. World Bank. World Development Report 2024. Washington : The World Bank, 2024. URL: https://www.worldbank.org (дата звернення: 08.05.2026).

36. OECD. Investment climate and foreign direct investment indicators. Paris : OECD Publishing, 2024. URL: https://www.oecd.org/investment/ (дата звернення: 08.05.2026).

37. Маслак О.І., Таловер В.А. Комплексна оцінка інвестиційної привабливості країни // Економічний форум. 2016. № 3. С. 51–59.

38. Смєсова В.Л. Механізм розрахунку інвестиційного потенціалу інституційних секторів та національної економіки // Економічний вісник Донбасу. 2010. № 3. С. 42–49.

39. Яськов Є.О., Смєсова В.Л. Ринок міжнародних рейтингових агентств та підходи до оцінювання інвестиційної привабливості країни // Академічний огляд. 2023. № 1. С. 270–281.

40. Шпак Н.О., Кісь М., Білоус Ю.Б. Аналіз критеріїв привабливості країн для іноземного інвестування // Трансформаційна економіка. 2023. № 3 (03). С. 75–79.

41. OECD. Inward FDI stocks by industry. OECD Data Explorer, 2025. URL: https://data-explorer.oecd.org/ (дата звернення: 07.05.2026).

42. Oesterreichische Nationalbank (OeNB). Foreign Direct Investment in Austria according to the directional principle. Vienna : OeNB, 2024. URL: https://www.oenb.at/en/Statistics/Standardized-Tables/external-sector/direct-investment.html (дата звернення: 07.05.2026)

43. European Commission. European Economic Forecast: Austria. Brussels : European Commission, 2024. URL: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-forecast-and-surveys/economic-forecasts_en (дата звернення: 07.05.2026).

44. OECD. Inward FDI stocks by partner country. Paris : OECD Publishing, 2025. URL: OECD Inward FDI Stocks by Partner Country (дата звернення: 07.05.2026).

45. International Monetary Fund. Austria: 2025 Article IV Consultation – Press Release; Staff Report. Washington : IMF, 2025. URL: https://www.imf.org/en/news/articles/2025/07/02/pr-25237-austria-imf-concludes-2025-art-iv-consult (дата звернення: 09.05.2026).

46. Oesterreichische Nationalbank. Economic Outlook for Austria 2024–2025. Vienna : OeNB, 2024. URL:

https://www.oenb.at/en/Publications/Economics/reports/2024/report-2024-17-outlook/html-version.html (дата звернення: 09.05.2026).

47. OECD. OECD Economic Outlook: Austria 2024. Paris : OECD Publishing, 2024. URL: https://www.oecd.org/en/publications/oecd-economic-outlook-volume-2024-issue-2_d8814e8b-en/full-report/austria_3800040b.html (дата звернення: 09.05.2026).

48. OECD. OECD Economic Surveys: Austria 2024. Paris : OECD Publishing, 2024. URL: https://www.oecd.org/en/publications/oecd-economic-surveys-austria-2024_60ea1561-en.html (дата звернення: 09.05.2026).

49. Statistics Austria. Gross Domestic Product 2024. Vienna : Statistics Austria, 2025. URL: https://www.statistik.at/fileadmin/announcement/2025/09/20250930BIP2024EN.pdf (дата звернення: 09.05.2026).

50. World Bank. Worldwide Governance Indicators. Washington : World Bank, 2024. URL: https://www.worldbank.org/en/publication/worldwide-governance-indicators (дата звернення: 09.05.2026).

51. The Global Economy. Austria: Political Stability Index. URL: https://www.theglobaleconomy.com/Austria/wb_political_stability/ (дата звернення: 09.05.2026).

52. European Commission. 2024 Rule of Law Report: Austria. URL: https://commission.europa.eu/document/download/bcfe8b8e-4c42-461d-b560-efcff1f29e87_en (дата звернення: 09.05.2026).

53. Transparency International. Corruption Perceptions Index 2024: Austria. URL: https://www.transparency.org/en/countries/austria (дата звернення: 09.05.2026).

54. Advantage Austria. Infrastructure in Austria. URL: https://www.advantageaustria.org/dm/zentral/business-guide/investieren-in-oesterreich/standort-oesterreich/infrastruktur/infrastruktur.en.html (дата звернення: 09.05.2026).

55. European Commission. Austria 2024 Digital Decade Country Report. URL: https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/factpages/austria-2024-digital-decade-country-report (дата звернення: 09.05.2026).

56. Statistics Austria. Global Estimate for Research and Development Expenditure 2024. URL: https://www.statistik.at/fileadmin/announcement/2025/04/20250422Globalschaetzung2024EN.pdf (дата звернення: 09.05.2026).

57. European Commission. European Innovation Scoreboard 2024: Austria. URL: https://ec.europa.eu/assets/rtd/eis/2024/ec_rtd_eis-country-profile-at.pdf (дата звернення: 09.05.2026).

58. Austrian Business Agency. Why Austria? URL: https://aba.gv.at/en/why-austria/ (дата звернення: 09.05.2026).

59. PwC. Austria – Corporate Taxes on Corporate Income. URL: https://taxsummaries.pwc.com/austria/corporate/taxes-on-corporate-income (дата звернення: 09.05.2026).

60. UNCTAD. Global Investment Trends Monitor No. 50. Geneva : UN Trade and Development, 2026. URL: https://unctad.org/publication/global-investment-trends-monitor-no-50 (дата звернення: 10.05.2026).

61. OECD. FDI in Figures: April 2025. Paris : OECD Publishing, 2025. URL: https://www.oecd.org/en/publications/fdi-in-figures-april-2025_d5a76fd0-en.html (дата звернення: 10.05.2026).

62. Federal Chancellery of Austria. National Roadmap for the Digital Decade Austria. Vienna, 2025. URL: https://www.digitalaustria.gv.at (дата звернення: 10.05.2026).

63. European Investment Bank. Austrian firms push ahead on green and digital investment. Luxembourg : EIB, 2025. URL: https://www.eib.org/en/press/all/2025-494-austrian-firms-push-ahead-on-green-and-digital-investment (дата звернення: 11.05.2026).

64. U.S. Department of State. 2025 Investment Climate Statements: Austria. Washington, 2025. URL: https://www.state.gov/reports/2025-investment-climate-statements/austria (дата звернення: 11.05.2026).